

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Încheierea nr. 193

Dosar nr. 429/1/2023

Ședința din camera de consiliu din 04 aprilie 2023

Completul compus din:

Judecător de cameră preliminară – Lavinia Valeria Lefterache

Magistrat asistent – Mihaela Ivănuș

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de **procuror** Irina Munteanu.

Pe rol se află soluționarea cauzei penale având ca obiect plângerea formulată de petenții *Calaișii Sorin și Lupu (Bodârlău) Mihaela* împotriva soluției de clasare dispusă prin ordonanța nr. 2354/P/2022 din 06 decembrie 2022 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică.

La apelul nominal, făcut în camera de consiliu, răspund petenții *Calaișii Sorin și Lupu (Bodârlău) Mihaela*, lipsind intimații *Bodean Andrei, Petroșan Viorel, Miron Ion, Miron Ștefan și Miron Vasile*.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se face referatul cauzei de către magistratul asistent, care învederează că petentul *Calaișii Sorin* a transmis la dosar motivele plângerii.

La interpelarea **judecătorului de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție**, **reprezentantul Ministerului Public** apreciază că asistența juridică nu este obligatorie în cauză.

Petenta Lupu (Bodârlău) Mihaela invocă lipsa de procedură cu intimatul *Petroșan Viorel*, precizând că nu a identificat la dosar dovada de primire a citației de către acesta.

Magistratul asistent învederează că intimatul *Petroșan Viorel* a fost citat la locul de muncă (Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Constanta), iar pe dovada de primire a citației emisă pe numele acestuia există mențiunea că actul a fost primit de greșierul șef de la locul de muncă al părții.

La solicitarea **judecătorului de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție**, **petenții Calaișii Sorin și Lupu (Bodârlău) Mihaela**, având cuvântul pe rând, precizează că nu au cereri de formulat sau excepții de invocat.

Nefiind cereri de formulat sau excepții de invocat, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Petentul Calaișii Sorin depune la dosar motivele plângerii, precum și o copie a ordonanței nr. 273/P/2019 din 06 iunie 2019 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, apreciind că aceasta constituie un corolar al urmăririi penale efectuate în cauză.

Sub aspectul desfășurării urmăririi penale, precizează că, după trecerea unui interval de cinci ani, a fost pusă în mișcare acțiunea penală de doi procurori, unul din cadrul Parchetului General, iar cel de-al doilea din cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, în anul 2019 fiind emis ultimul act de urmărire penală, respectiv ordonanța nr. 273/P/2019 din 06 iunie 2019 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție. Ulterior, nu a mai fost formulată vreo cerere în apărare, nu s-a mai administrat vreo probă, astfel încât nu s-a modificat cu nimic starea de fapt constatată la data de 06 iunie 2019. În cele din urmă, în decembrie 2022, un alt procuror a apreciat că faptele nu există, fiind dispusă o soluție de clasare.

Precizează că motivul formulării prezentei plângeri este acela al schimbării cazului de clasare din cel reglementat de art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. (fapta nu există) în cel prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen., apreciind că în cauză a intervenit prescripția răspunderii penale. Menționează că, în situația admiterii plângerii în sensul menționat, prin schimbarea cazului de clasare, are posibilitatea să formuleze o cerere de revizuire pentru lămurirea situației sale juridice.

Petenta Lupu Bodârlău Mihaela arată că, în anul 2014, a formulat plângeri penale împotriva denunțătorilor Miron Ion, Miron Ștefan și Miron Vasile și, ulterior, împotriva lui Bodean Andrei și Petroșan Viorel, ca urmare a faptului că, potrivit expertizelor efectuate în dosarul în care s-a dispus condamnarea sa și a petentului Calaișii Sorin, înregistrările au fost falsificate în cadrul Direcției Naționale Anticorupție. În raport de aceste expertize, s-a dispus începerea urmăririi penale în prezenta cauză.

Solicită să fie avute în vedere declarațiile lui Miron Ștefan, Miron Vasile, Miron Ion și Miron Dănuț, care se regăsesc la dosar, cu mențiunea că Miron Ion, când a fost audiat la parchet, în prezenta cauză, a declarat că a fost de față în momentul când au fost prelucrate CD-urile predate procurorului de caz Bodean Andrei și ofițerului Petroșan Viorel. Deopotrivă, solicită să se observe că, potrivit declarației lui Petroșan Viorel, între Bodean Andrei și denunțător exista o relație de prietenie.

Precizează că, în momentul în care s-a înființat Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, dosarul a fost preluat de către această unitate de parchet, procurorul dispunând extinderea urmăririi penale. Totodată, s-a procedat la audierea lui Bodean Andrei și Petroșan Viorel.

Menționează că, pe tot parcursul cercetării judecătorești, în cauza în care a fost trimisă în judecată, și-a susținut nevinovăția, învederând că înregistrările în discuție au fost falsificate. Precizează că nu i-a fost încuviințată proba cu expertiza,

motiv pentru care a apelat la doi experți acreditați pentru realizarea unor expertize extrajudiciare, însă aceste expertize au fost înlăturate.

Deopotrivă, susține că, după ce a formulat contestație privind tergiversarea soluționării prezentei cauze, dosarul a fost trimis la Parchetul General și, deși a formulat mai multe cereri (care nu se regăsesc la dosar), prin care a solicitat să i se comunice stadiul cercetărilor, nu a primit niciun răspuns la acestea, Parchetul susținând că urmărirea penală are caracter secret, iar persoanele vătămate nu au voie să cunoască cine este procurorul de caz. În legătură cu acest din urmă aspect, arată că pentru presă nu a fost niciodată secretă urmărirea penală, având în vedere că din mass-media a luat cunoștință de faptul că, în cauză, s-a dispus o soluție de clasare.

Concluzionând, solicită admiterea plângerii, având în vedere că pentru toate faptele s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale, prin raportare la deciziile Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022 și pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună schimbarea temeiului de clasare în cel prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen.

Reprezentantul Ministerului Public, în conformitate cu dispozițiile ar. 341 alin. 7 pct. 2 lit. a C.proc.pen., solicită respingerea plângerii, ca nefondată, apreciind ca fiind legală și temeinică soluția de clasare dispusă prin ordonanța atacată.

În ceea ce privește criticile aduse de petenți, apreciază că acestea nu sunt susținute de mijloacele de probă din dosar. Astfel, referitor la infracțiunea de abuz în serviciu, arată că există doar o pretinsă încălcare a principiului loialității, având în vedere că nu s-a dovedit că declarațiile martorilor au fost obținute prin violență, amenințări sau alte mijloace de constrângere.

În combaterea criticii aduse de petenți, în sensul că procurorul nu s-a sesizat din oficiu cu privire la anumite infracțiuni, arată că, din mijloacele de probă existente la dosar, nu rezultă nicio nelegalitate sub aspectul invocat de petenți, fiind administrate probe pentru lămurirea cauzei sub toate aspectele, iar sesizarea din oficiu s-a făcut cu privire la fapta care s-a circumstanțiat probelor de la acel moment.

Cât privește infracțiunea de cercetare abuzivă, care se susține că ar fi fost săvârșită în modalitatea ticluirii de probe nereale, cu referire la procesele-verbale de sesizare din oficiu, la modul de realizare a interceptărilor din mediu ambiental, precum și la faptul că au fost falsificate înregistrările prezentate de Miron Ștefan, solicită să se observe că nu există în materialitatea sa infracțiunea sesizată. Astfel, învederează că procesul-verbal de sesizare din oficiu nu constituie mijloc de probă, iar operațiunile referitoare la dispozitivele tehnice plasate în încăperea penitenciarului de la Poarta Albă au fost realizate cu respectarea prevederilor legale. Sub acest din urmă aspect, învederează că s-a dispus autorizarea cu titlu provizoriu a înregistrărilor în mediu ambiental, iar mențiunile pretins lipsă din documentul redactat de procurori nu erau prevăzute de lege cu titlu de condiții esențiale la momentul emiterii actului. De asemenea, învederează că nu s-a constatat vreo neregularitate cu privire la înregistrările puse la dispoziție de Miron Ștefan.

În privința infracțiunii de influențare a declarațiilor, solicită să se observe că promisiunile nu au fost ilegale, întrucât s-a promis micșorarea pedepselor și soluționarea favorabilă a cererilor formulate, conform dispozițiilor legale.

Referitor la infracțiunea de fals intelectual, arată că înscrisurile trebuie să fie apte prin ele însele sau prin modul în care se repercutează asupra conținutului actului, în ansamblu, să genereze efecte juridice. Or, în cazul de față, mențiunile nereale din cuprinsul rechizitoriului întocmit de procuror nu sunt de natură, prin ele însele, să producă consecințe juridice, soluția de achitare dispusă, în opinie majoritară, fiind luată pe baza înscrisurilor de la dosar și nu ca o consecință a mențiunilor din rechizoriu.

În final, cu privire la infracțiunea de represiune nedreaptă, solicită să se observe că punerea în mișcare acțiunii penale, trimiterea în judecată sau condamnarea persoanei pot dobândi caracter penal doar atunci când sunt exercitate împotriva unei persoane nevinovate, situație care nu este incidentă în cauza de față. Așadar, mijloacele de probă de la dosar nu fac dovada existenței în materialitatea sa a acestei infracțiuni.

Cu privire la celelalte infracțiuni sesizate, susține că nu rezultă vreo nelegalitate sau netemeinicie dintre cele invocate de petenți.

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin **ordonanța nr. 2354/P/2022 din 06 decembrie 2022 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică**, s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către suspectul **Bodean Andrei** a infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată **Calaigii Sorin**), abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată **Bodîrlău Mihaela**), cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată **Calaigii Sorin**), cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată **Bodîrlău Mihaela**), represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată **Calaigii Sorin**), represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 2 teza I C.pen. (persoană vătămată **Calaigii Sorin**), cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen., represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 2 teza I C.pen. (persoană vătămată **Calaigii Sorin**), cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen., influențarea declarațiilor, prev. de art. 272 alin. 1 C.pen., fals intelectual, prev. de art. 321 alin. 1 C.pen. (în referire la plângerea penală formulată de persoana vătămată **Calaigii Sorin**), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen., întrucât faptele nu există.

Deopotrivă, s-a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către suspectul **Petroșan Viorel** a infracțiunilor de complicitate la abuz în serviciu, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată **Calaigii Sorin**), complicitate la abuz în serviciu, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată **Bodîrlău Mihaela**), complicitate la cercetare abuzivă, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 280

alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Calaiții Sorin) și complicitate la cercetare abuzivă, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen., întrucât faptele nu există.

Clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către inculpații *Miron Ion*, *Miron Vasile* și *Miron Ștefan* a infracțiunii de inducerea în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen., întrucât a intervenit prescripția.

Clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către inculpații *Miron Ion* și *Miron Vasile* a infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 și 2 C.pen., întrucât fapta nu există.

Clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 297 C.pen., neglijență în serviciu, prev. de art. 298 C.pen., fals intelectual, prev. de art. 321 C.pen., uz de fals, prev. de art. 323 C.pen., constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 C.pen. și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 C.pen.

Pentru a se dispune această soluție, s-a reținut că, prin ordonanța nr. 430/P/2016 din data de 14.10.2016, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a dispus începerea urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 268 alin. 2 C.pen., art. 272 C.pen., art. 280 alin. 1 și alin. 2 C.pen. și art. 297 alin. 1 C.pen.

Prin ordonanța nr. 430/P/2016 din 20.02.2017 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de *Miron Ion* și *Miron Vasile*, în calitate de suspecți, pentru săvârșirea infracțiunilor de inducerea în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen. și mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 și 2 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen. și față de *Miron Ștefan* pentru săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen.

Prin ordonanța nr. 430/P/2016 din data de 31.05.2017, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpații *Miron Ion*, pentru săvârșirea infracțiunilor de inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen. și mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 și 2 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen. și *Miron Ștefan* pentru săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen., iar prin ordonanța nr. 430/P/2016 din data de 23.08.2017, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul *Miron Vasile*, pentru săvârșirea infracțiunilor de inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen. și mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 și 2 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

Prin ordonanța nr. 430/P/2016 din 18.09.2017 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, reținându-se aceeași situație de fapt din ordonanța nr. 430/P/2016 din 14.10.2016, s-a dispus extinderea urmăririi penale față de *Miron Ștefan* și cu privire la săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

Prin ordonanța nr. 273/P/2019 din data de 06 iunie 2019, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică a dispus extinderea urmăririi penale în cauză cu privire la comiterea infracțiunilor de: cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Calaișii Sorin); represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Calaișii Sorin); represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Calaișii Sorin) cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen.; abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Calaișii Sorin); fals intelectual, prev. de art. 321 alin. 1 C.pen. (în referire la plângerea penală formulată de persoana vătămată Calaișii Sorin); represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela); complicitate la abuz în serviciu, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Calaișii Sorin); complicitate la abuz în serviciu, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela); complicitate la cercetare abuzivă, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Calaișii Sorin); complicitate la cercetare abuzivă, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela).

S-a dispus și schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 1 și 2 C.pen. în infracțiunea de cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela).

Prin aceeași ordonanță s-a dispus începerea urmăririi penale și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de magistratul *Bodean Andrei*, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Calaișii Sorin);

- abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela), constând în aceea că:

În timpul efectuării urmăririi penale în dosarul penal nr. 193/P/2013, înregistrat Ia D.N.A. - S.T. Constanța, sub aspectul comiterii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 257 alin. 1 C.pen., ca urmare a sesizării din oficiu la data de 07.11.2013, dosar reunit cu dosarul nr. 37/P/2014 al aceleiași structuri:

- a încălcat cu știință dispozițiile prevăzute de Codul de procedură penală prevăzute de art. 3 alin. 4 C.proc.pen. cu privire la separarea funcțiilor judiciare, art. 4 alin. 2 C.proc.pen. cu privire la prezumția de nevinovăție, art. 5 C.proc.pen. cu privire la aflarea adevărului, art. 8 C.proc.pen. cu privire la caracterul echitabil al procesului penal, art. 15 C.proc.pen. cu privire la condițiile de punere în mișcare sau de exercitare a acțiunii penale, art. 100 alin. 1 C.proc.pen. cu privire la administrarea probelor, art. 101 alin. 1 C.proc.pen. cu privire la principiul loialității administrării probelor.

- a refuzat, cu rea-credință, în cursul urmăririi penale, potrivit declarației persoanei vătămate Calaișii Sorin, să administreze probe concludente, necesare aflării adevărului cu privire la faptele imputate, a împrejurărilor în care exista bănuiala că le-a comis, în condițiile în care a constatat prin acțiuni directe,

situații necorespunzătoare adevărului și, cu toate acestea, le-a folosit în acuzarea persoanei vătămate.

- în scopul obținerii unor probe neloiale, în acuzarea persoanei vătămate Calaișii Sorin, există bănuiala că procurorul de caz Bodean Andrei a efectuat presiuni asupra martorului Giolacai Arsen, aflat în executarea unei pedepse în Penitenciarul Poarta Albă, prin deplasarea, în două rânduri, la 23 și 24 ianuarie 2014, la acest penitenciar, cu toate că Giolacai Arsen a fost audiat în calitate de martor în dosarul nr. 193/P/2013 la sediul Direcției Naționale Anticorupție - S.T. Constanța, la data de 05.12.2013, prilej cu care acesta a menționat, în mod clar, că în cauza sa a fost asistat de persoana vătămată Calaișii Sorin, în calitate de avocat și de Petrescu Adrian, că nu cunoaște identitatea judecătorilor care au alcătuit completul de recurs în cauza sa, că știe că erau trei persoane de sex feminin în complet și că nu este adevărat că vreunul din cei doi apărători, deci nici persoana vătămată Calaișii Sorin și nici avocat Adrian Petrescu să-i fi pretins sume de bani pentru a mitui completul de judecată din recurs cu scopul de a obține o soluție favorabilă. Giolacai Arsen și-a menținut această declarație și în fata Curții de Apel București.

- în exercitarea activității de urmărire penală în dosarul nr. 37/P/2014, în care se efectuau cercetări cu privire la posibile infracțiuni de corupție comise de doamna avocat Bodîrlău Mihaela și de domnul procuror Matei Dragomir, reunit la dosarul nr. 193/P/2013, procurorul Bodean Andrei, după audierea martorilor Miron Ion, la 16.05.2014 și 22.05.2014 și Miron Vasile, la 21.05.2014, a înaintat adresa nr. 37/P/2014 din 22.05.2014 către Curtea de Apel Constanța, prin care a menționat că în interesul soluționării dosarului nr. 936/36/2012 „Vă comunicăm prin prezenta că inculpații Miron Vasile și Miron Ion au colaborat cu Direcția Națională Anticorupție în dosarul nr. 37/P/2014” deși aceștia nu formulară niciun denunț în acest dosar. Adresa a avut drept consecință aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 față de cei doi inculpați în dosarul nr. 936/36/2012 al Curții de Apel Constanța, deși în dosarul nr. 37/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție - S.T. Constanța nu era pusă în mișcare acțiunea penală și nici măcar nu era începută urmărirea penală „in personam”, la data de 22.05.2014, când a fost întocmită această adresă, semnată de procurorul Bodean Andrei, atât la poziția „Procuror”, în partea dreaptă, cât și pentru „Procuror șef serviciu, Sorin Constantinescu”.

- bănuiala rezonabilă de a efectua promisiuni inculpaților Miron Ion și Miron Vasile pentru ca aceștia să formuleze declarații mincinoase împotriva avocatului Calaișii Sorin, în schimbul obținerii, în mod urgent, a unei comunicări către Curtea de Apel Constanța, cu privire la aplicarea art. 19 din Legea nr. 682/2002, cauză de reducere la jumătate a limitelor pedepselor prevăzute de lege pentru infracțiunile reținute în sarcina lor.

În acest context, Curtea de Apel Constanța a pronunțat la începutul lunii iunie 2014, soluția în apelul celor doi inculpați, care au beneficiat ca urmare a adresei transmise de procuror Bodean Andrei, de reducerea limitelor pedepselor prevăzute de lege pentru infracțiunea de tentativă la omor, fiind

condamnați la pedepse mai mici, de câte 5, respectiv 7 ani de închisoare, deși în cauză au mai fost cercetați alți inculpați care au primit pedepse între 9 și 11 ani și 7 luni.

- sesizarea din oficiu la data de 10.06.2014, de către procurorul Bodean Andrei cu privire la împrejurarea că din conținutul unei înregistrări în mediu ambiental, efectuată de martorul Miron Ion, având ca obiect o discuție purtată cu persoana vătămată, în calitate de avocat, rezulta că, în luna mai 2013, aceasta ar fi pretins și primit sume de bani de la Miron Ștefan, tatăl martorului, lăsându-l pe acesta să creadă că avea influență asupra judecătorului Frangu Zoița din cadrul Secției Penale a Curții de Apel Constanța, încât să o determine pe aceasta din urmă să dea o soluție favorabilă inculpaților în dosarul nr. 936/36/2011, fără a efectua nicio verificare cu privire la această bănuială, nici măcar audierea denunțătorilor în dosarul nr. 37/P/2014.

- lipsa sesizării din oficiu a procurorului Bodean Andrei, prin același proces-verbal din data de 10.06.2014, în mod corelativ și cu privire la infracțiunea de cumpărare de influență de care erau bănuți denunțătorii și față de care nu a fost adoptată nicio soluție prin actul final, rechizitoriu, dovedindu-se astfel conivența dintre procuror și denunțători.

- cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Calaiții Sorin);

- cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Bodirlău Mihaela), constând în aceea că:

- în calitate de procuror de caz, Bodean Andrei, împreună cu cms. Petroșan Viorel din cadrul D.N.A. - S.T. Constanța, a ticluit probe nereale în procesele-verbale de sesizare din oficiu din 07.11.2013 și 10.06.2014, a realizat în mod neprofesionist interceptarea și înregistrarea convorbirii în mediu ambiental în cadrul Penitenciarului Poarta Albă cu deținutul Giolacai Arsen, sugerându-i acestuia răspunsurile și provocându-l în a formula declarații mincinoase împotriva avocatului său Calaiții Sorin;

- a ticluit probe, care potrivit declarației persoanei vătămate Calaiții Sorin, dar și actelor de urmărire penală efectuate în cauză, constau în aceea că în dosarul de urmărire penală de la Direcția Națională Anticorupție - S.T. Constanța, nr. 37/P/2014, a falsificat suporturile optice cu înregistrările prezentate de Miron Ștefan fără solicitarea înregistrărilor originale ori a dispozitivelor de înregistrare și stocare gen breloc.

- represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Calaiții Sorin);

- represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 2 teza I C.pen. (persoană vătămată Calaiții Sorin), cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen.;

- represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 2 teza I C.pen. (persoană vătămată Calaiții Sorin), cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen., constând în aceea că:

- procurorul Bodean Andrei a pus în mișcare acțiunea penală față de persoana vătămată Calaiții Sorin prin ordonanța nr. 193/P/2013 din 10.06.2014 pentru comiterea a trei infracțiuni de trafic de influență, prev. de

art. 6 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen., fapte comise la 06.11.2013 (sub bănuiala pretinderii sumei de 15.000 euro de la Giolacai Arsen), iunie 2011 (sub bănuiala pretinderii sumei de 6.500 euro de la Miron Ștefan) și mai 2013 (sub bănuiala pretinderii unor sume de bani de la Miron Ștefan), în scopul traficării influenței pe lângă judecătorii de la Curtea de Apel Constanța și a dispus trimiterea în judecată a persoanei vătămate Calaișii Sorin, știind că este nevinovată, iar prin ordonanța nr. 193/P/2013 din 10.06.2014 a dispus măsura preventivă a reținerii persoanei vătămate Calaișii Sorin pe o durată de 24 ore, începând cu data de 10.06.2014, ora 18,10 până la 11.06.2014, ora 18,10.

Prin rechizitoriul nr. 193/P/2013 din data de 04.07.2014 a dispus trimiterea în judecată a persoanei vătămate Calaișii Sorin pentru săvârșirea celor trei infracțiuni de trafic de influență, știind că este nevinovat, acuzare bazată pe probe ticluite de procuror împreună cu martorii Miron Ștefan, Miron Ion și Miron Vasile.

Prin decizia penală nr. 472/A din 28.11.2016, pronunțată în dosarul 4422/2/2014, Înalta Curte de Casație și Justiție Secția Penală a dispus achitarea persoanei vătămate Calaișii Sorin pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență (pentru martorul Giolacai Arsen), în temeiul art. 16 alin. 1 lit. c C.proc.pen. și condamnarea sa la pedeapsa rezultantă de 4 ani închisoare pentru celelalte două infracțiuni de trafic de influență reținute prin rechizitoriu (denunțator Miron Ștefan), cu opinie separată de achitare și pentru aceste două infracțiuni.

- influențarea declarațiilor, prev. de art. 272 alin. 1 C.pen., constând în aceea
că:

- pe tot parcursul urmăririi penale, dar și a judecății cauzei penale, privind trimiterea în judecată a persoanelor vătămate Calaișii Sorin și Bodîrlău Mihaela, i-a determinat, prin promisiuni de micșorare a pedepselor și de soluționare favorabilă a cererilor formulate, pe denunțatorii Miron Ștefan, Miron Ion și Miron Vasile să-și mențină declarațiile în cursul procesului penal, astfel încât acestea să corespundă denunțului și înregistrărilor ambientale, eliberându-le atât lor personal, cât și către instanțele de judecată, Tribunalul Constanța și Curtea de Apel Constanța, adresele din 22.05.2014 și din 08.04.2016, prin care s-a menționat că aceștia pot beneficia de dispozițiile art. 19 din Legea nr. 682/2002.

- fals intelectual, prev. de art. 321 alin. 1 C.pen. (în referire la plângerea penală formulată de persoana vătămată Calaișii Sorin), constând în aceea că:

- procurorul de caz Bodean Andrei a atestat împrejurări de fapt necorespunzătoare adevărului în rechizitoriul nr. 193/P/2013 din 04.07.2014 a Direcției Naționale Anticorupție - S.T. Constanța, pagina 3, în sensul menționării că „La scurt timp după pronunțarea acestei soluții (condamnarea de 5 ani și 6 luni pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la omor, în dosarul nr. 8261/118/2010 a numitului Miron Vasile), martorul Miron Vasile l-a angajat ca apărător pe avocatul Calaișii Sorin”, mențiune falsă întrucât în calea de

atac a apelului ce s-a judecat la Curtea de Apel Constanța, în dosarul nr. 8261/118/2010, apărătorul ales al inculpatului Miron Vasile a fost avocat Ion Cristian, și nicidecum persoana vătămată Calaiții Sorin.

O altă situație de fapt necorespunzătoare adevărului a fost atestată de către procurorul Bodean Andrei în același rechizitoriu, în ultimul paragraf de la pagina 3, în sensul că, „Din verificările efectuate în cursul urmăririi penale a rezultat că într-adevăr judecătorii apelului declarat de martorul Miron Vasile împotriva sentinței Tribunalului Constanța în dosarul nr. 8261/118/2010 au fost Lungu Viorica și Epure Marius, apărătorul ales al intimatului inculpat fiind Calaiții Sorin (vol. III, filele 57, 72 și 83)”, apreciindu-se că procurorul Bodean Andrei a menționat cu știință această împrejurare necorespunzătoare adevărului, tocmai pentru a întări convingerea judecătorilor că persoana vătămată ar fi acționat prin încălcarea legii, astfel încât urmare unui posibil trafic de influență, care nu a existat, Miron Vasile să primească o soluție favorabilă în calea de atac a apelului, iar persoana vătămată să fie condamnată pe nedrept pentru această presupusă faptă.

De asemenea, se constată că procurorul Bodean Andrei a acționat cu știință, sub forma relei-credințe în inserarea în rechizitoriu a acestor aspecte nereale menționate mai sus, din moment ce la data de 01.07.2014 a ridicat personal de la Curtea de Apel Constanța, din dosarul nr. 8261/118/2010, toate încheierile, atât de la fond, cât și din apel, din care rezulta, fără îndoială, că apărătorul ales al lui Miron Vasile în calea apelului a fost avocatul Ion Cristian, și nicidecum persoana vătămată, așa după cum a fost acuzată, toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

În ceea ce îl privește pe ofițerul de poliție judiciară *Petroșan Viorel*, prin ordonanța din data de 06 iunie 2019, s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor de: complicitate la abuz în serviciu, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Calaiții Sorin); complicitate la abuz în serviciu, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela); complicitate la cercetare abuzivă, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Calaiții Sorin) și complicitate la cercetare abuzivă, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen., care dobândește calitatea de suspect.

În considerentele ordonanței de clasare s-a reținut că un prim aspect ce trebuie analizat raportat la faptele și infracțiunile ce fac obiectul urmăririi penale îl constituie incidența principiului *ne bis în idem* raportat la existența unor soluții de netrimitere în judecată pentru fapte ce fac obiectul urmăririi penale.

Astfel, prin ordonanța nr. 419/P/2014 din 04.11.2014, Secția de urmărire penală și criminalistică a dispus clasarea cauzei privind plângerea formulată de Calaiții Sorin împotriva magistratului Bodean Andrei pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. și fals intelectual, prev. de art. 321 C.pen., întrucât fapta nu există.

În esență, procurorul de caz a reținut că din analiza actelor efectuate în cauză nu rezultă existența vreunor acte de conduită ale magistratului procuror Bodean Andrei contrare atribuțiilor de serviciu. S-a mai reținut că actele întocmite de către acesta au fost însușite de judecătorul de drepturi și libertăți care a avut în vedere toate probele administrate în dosar.

La data de 21.04.2015, persoana vătămată Bodîrlău Mihaela a depus o plângere la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București, prin care a solicitat efectuarea de cercetări față de Miron Ștefan, Miron Ion și Miron Vasile sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de mărturie mincinoasă, respectiv amenințare. În esență, persoana vătămată susținea că, la data de 05.03.2014, Miron Ștefan, în conivență cu fiii săi, Miron Vasile și Miron Ion, a formulat un denunț la D.N.A. - Serviciul Teritorial Constanța, fiind înregistrat dosarul nr. 37/P/2014, ce a fost conexasat la dosarul nr. 193/P/2013, cauză în care a fost sesizată instanța de judecată - dosarul nr. 4422/2/2014 al Curții de Apel București. În acest dosar, numiții Miron Ștefan, Miron Vasile și Miron Ion au fost audiați în calitate de martori și au făcut afirmații mincinoase, contradictorii, legate de diferite sume de bani pe care pretind că i le-ar fi înmănat, pentru ca persoana vătămată, la rândul său, să le ofere unor persoane care erau investite cu soluționarea dosarelor în care erau judecați, în scopul obținerii unor soluții favorabile. Persoana vătămată a mai sesizat și faptul că numiții Miron Ion și Miron Vasile i-au adresat amenințări.

Prin ordonanța nr. 4412/P/2015 din 16.08.2016, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă, întrucât fapta nu există, iar sub aspectul săvârșirii infracțiunii de amenințare, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală. Împotriva soluției a fost formulată plângere la procurorul ierarhic, aceasta fiind respinsă prin ordonanța nr. 81/II-1/2016 din data de 23.12.2016.

Prin urmare, raportat la art. 4 din Protocolul nr. 7 C.E.D.O., s-a reținut că, în cauză, este incident principiul *ne bis in idem* cu privire la aspectele sesizate ce au fost verificate în cadrul dosarelor mai sus menționate. Așa cum s-a arătat în mod constant în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, noțiunea de procedură penală din textul art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția europeană asupra drepturilor omului și a libertăților fundamentale trebuie interpretată în lumina principiilor generale care privesc termenii de acuzație penală și pedeapsă din art. 6 și 7 ale Convenției europene.

Deși principiul *ne bis in idem* nu împiedică redeschiderea procesului penal, el impune condiția esențială ca redeschiderea să se realizeze cu respectarea legii procesual penale. În dreptul intern, pentru îndeplinirea acestei condiții este necesar ca redeschiderea urmăririi penale să se realizeze în condițiile prevăzute de art. 335 C.proc.pen., cu confirmarea obligatorie a judecătorului de cameră preliminară. Lipsa acestei confirmări ori respingerea propunerii de confirmare are ca efect împiedicarea oricărei posibilități de redeschidere a procesului penal finalizat prin dispoziția de clasare. În aceste condiții, începerea unei noi urmăririi penale pentru aceleași fapte pentru care anterior s-a dispus clasarea este de natură a încălca principiul *ne bis in idem*.

.....

În cuprinsul ordonanței de clasare s-a arătat că faptele reținute ca acțiuni circumscrise laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu trebuie analizate atât raportat la prevederile art. 297 C.pen., cât și din perspectiva practicii judiciare și a deciziei Curții Constituționale nr. 405/2016.

În hotărârile pronunțate, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că, *„de principiu, în cauzele încredințate spre soluționare, magistrații se supun numai legii, pronunțând soluții în funcție de probele administrate, interpretate potrivit propriei convingeri și nici un magistrat nu poate fi tras la răspundere penală pentru raționamentele logico-juridice pe care s-a bazat în adoptarea unei soluții, iar simpla nemulțumire a uneia dintre părțile implicate în litigiu fața de soluția adoptată nu poate constitui un temei pentru angajarea răspunderii penale”*.

Pentru a fi sancționată penal ca abuz în serviciu, nu este suficient ca încălcarea normei de procedură să fie de o gravitate deosebită și să afecteze valabilitatea actelor de procedură sau să vătămă grav drepturile și interesele părților, ci ca paguba ori vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice să fie extrem de gravă, astfel încât să justifice intervenția sancțiunii penale.

În speță, raportat la săvârșirea *infracțiunii de abuz în serviciu*, suspectul Bodean Andrei este acuzat că, în calitate de procuror de caz, cu intenție, a încălcat principiul loialității administrării probelor prin exercitarea de presiuni asupra martorului Giolacai Arsen; a emis adresa nr. 37/P/2014 din data de 22.05.2014 către Curtea de Apel Constanța (în care atesta că inculpații Miron Vasile și Miron Ion au colaborat cu Direcția Națională Anticorupție în dosarul nr. 37/P/2014, deși aceștia nu formulaseră niciun denunț în acest dosar, nu era pusă în mișcare acțiunea penală și nici măcar nu era începută urmărirea penală în personam, fapt ce le-a permis celor doi să beneficieze de facilitatea reducerii pedepsei); s-a sesizat din oficiu (la data de 10.06.2014) cu privire la împrejurarea că din conținutul unei înregistrări în mediu ambiental, efectuată de martorul Miron Ion, având ca obiect o discuție purtată cu persoana vătămată, în calitate de avocat, rezulta că, în luna mai 2013, aceasta ar fi pretins și primit sume de bani de la Miron Ștefan, tatăl martorului, lăsându-l pe acesta să creadă că avea influență asupra judecătorului Frangu Zoița din cadrul Secției Penale a Curții de Apel Constanța, astfel încât să o determine pe aceasta din urmă să dea o soluție favorabilă inculpaților în dosarul nr. 936/36/2011, fără a efectua nicio verificare cu privire la această bănuială, nici măcar audierea denunțătorilor în dosarul nr. 37/P/2014; nu s-a sesizat din oficiu și cu privire la infracțiunea de cumpărare de influență de care erau bănuți denunțătorii și față de care nu a fost adoptată nicio soluție prin actul final (rechizitoriu).

În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului loialității administrării probelor, s-a reținut că nu există probe certe în sensul că declarațiile martorilor au fost obținute prin violență, amenințare sau alte mijloace de constrângere, prin promisiuni sau îndemnuri.

Regula „in dubio pro reo” constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care aflarea adevărului, consacrat de 103 alin. 2 C.proc.pen., se regăsește în materia probațiunii.

Nici readministrarea probelor de către instanța de judecată, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale, și nici probele administrate în cauză nu au reușit să contureze, dincolo de orice dubiu, situația de fapt descrisă de către persoanele vătămate în plângerile formulate și în declarațiile date pe parcursul urmăririi penale.

În ceea ce privește presupusa exercitare abuzivă a atribuțiilor de serviciu de către procurorul de caz în legătură cu analiza incidenței dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002, în situația inculpaților Miron Vasile și Miron Ion și procedura urmată, s-a reținut că aceasta trebuie raportată, pe de o parte, la practica judiciară neunitară și chiar contradictorie de la acel moment, iar, pe de altă parte, la dispozițiile Codului de procedură penală.

Astfel, prin decizia nr. 67/2015, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă reglementată de art. 19 din Legea nr. 682/2002 care exclude de la beneficiul reducerii la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a pct. 1 și care nu a comis o infracțiune gravă este neconstituțională.

În analiza sa, Curtea Constituțională a reținut următoarele: „(...) în condițiile în care legea reglementează asigurarea protecției și asistenței martorilor a căror viață, integritate corporală sau libertate este amenințată ca urmare a deținerii de către aceștia a unor informații ori date privind săvârșirea unor infracțiuni grave și pe care le-au furnizat organelor judiciare, rațiunea cauzei de reducere a limitelor pedepsei reglementată de norma supusă controlului de constituționalitate este aceea de a institui un instrument eficient pentru combaterea infracțiunilor grave prin determinarea persoanelor care dețin informații decisive în acest sens de a le furniza organelor judiciare. Prin urmare, determinantă și suficientă pentru acordarea beneficiului reducerii limitelor pedepsei este acțiunea martorului de a denunța și facilita tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave, indiferent de natura și gravitatea faptei penale comise de el însuși”.

În considerentele deciziei nr. 852/2020, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, Curtea Constituțională a reținut că „(...) ideea de bază a reglementării instituției denunțătorului este aceea că persoana fizică/juridică ce realizează denunțul are cunoștință de săvârșirea unor fapte care pot constitui infracțiune”. Mai mult, Curtea a observat că, în totalitatea cazurilor, denunțul este realizat cu scopul de a acuza o persoană de săvârșirea unei infracțiuni. Astfel, Curtea a apreciat că denunțul poate constitui o „mărturie în acuzare”, cu consecința dobândirii de către denunțător a calității de martor (...) (paragraful 18; a se vedea și Decizia nr. 118/2021). În analiza sa, Curtea Constituțională a constatat că „determinantă și suficientă pentru acordarea beneficiului reducerii limitelor pedepsei este acțiunea martorului de a denunța și facilita tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave, indiferent de natura și gravitatea faptei penale comise de el însuși”.

În considerentele deciziei nr. 13/2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, se rețin următoarele: „(...) *Instituția reglementată de norma supusă interpretării are natura juridică a unei cauze legale speciale de reducere a pedepsei, cu caracter personal, a cărei aplicabilitate este condițională de îndeplinirea cumulativă a unor cerințe referitoare la: calitatea persoanei care o invocă, conduita procesuală pe care trebuie să o adopte aceasta și stadiul cauzei în care se urmărește producerea efectelor atenuante de pedeapsă. Categoria cerințelor ce țin de conduita beneficiarului efectelor cauzei legale de reducere a pedepsei subsumează, pe de o parte, formularea, de către martorul participant la o infracțiune, a unui denunț împotriva altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave și, pe de altă parte, facilitarea, de către același martor denunțator, a identificării și tragerii la răspundere penală a persoanelor denunțate. Ambele cerințe au caracter cumulativ, simplul denunț formulat de persoana prevăzută la art. 2 lit. a pct. 1 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată, neurmat de o atitudine activă de facilitare a identificării persoanelor denunțate și tragerii lor la răspundere penală, fiind insuficient pentru valorificarea beneficiului consacrat de art. 19 din Legea privind protecția martorilor, republicată (...)*”.

A fost avută în vedere și decizia nr. 79/2021 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a statuat că aplicarea beneficiului dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 față de inculpatul care are calitatea de denunțator într-o cauză penală este condiționată de continuarea urmăririi penale în personam în cauza în care acesta are calitatea de martor denunțator, condiție necesară, dar nu suficientă, instanța urmând a evalua întrunirea cumulativă a condițiilor de aplicare a textului.

S-a reținut în ordonanța de clasare că, în perioada analizată, practica instanțelor de judecată cu privire la incidența dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 a fost una contradictorie, aplicarea dispozițiilor legale privind reducerea la jumătate a limitelor pedepsei variind de la simpla începere a urmăririi penale în rem cu privire la faptele denunțate, până la existența unei hotărâri de condamnare. Determinarea sferei de aplicabilitate a normei analizate presupune decelarea voinței legiuitorului cu ajutorul interpretării, fără a se putea genera un mecanism pentru evaluarea activității procurorului de caz sub aspectul intervalului util începerii urmăririi penale în personam.

Din examinarea adresei nr. 37/P/2014, emisă de D.N.A. - Serviciul Teritorial Constanța, rezultă că procurorul de caz și-a exprimat un punct de vedere cu privire la incidența dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002, raportat la stadiul urmăririi penale în dosarul nr. 37/P/2014 la acel moment. Faptul că un exemplar al adresei a fost pus la dispoziție numitului Miron Ion în aceeași zi, atât timp cât în cuprinsul adresei nu sunt atestate date nereale, nu denotă o înțelegere de natură infracțională.

Întocmirea de către procuror a unor procese-verbale de sesizare din oficiu ce nu ar avea în vedere faptul că infracțiunile de trafic de influență și cumpărare de influență sunt infracțiuni corelative și nu ar viza toate persoanele implicate, ca modalitate de săvârșire a infracțiunii de abuz în serviciu trebuie analizată atât din

perspectiva dispozițiilor art. 289 - 292 C.proc.pen. și art. 311 C.proc.pen., cât și din perspectiva aptitudinii de a produce consecințe juridice.

În conformitate cu prevederile art. 292 C.proc.pen. (art. 221 din vechiul C.procpen.), organul de urmărire penală se sesizează din oficiu dacă află că s-a săvârșit o infracțiune pe orice altă cale decât cele prevăzute la art. 289-291 C.proc.pen. și încheie un proces verbal în acest sens. În cazul de față, organul de urmărire penală s-a sesizat din oficiu pe baza propriilor investigații. Odată creat cadrul procesual, organele de urmărire penală administrează probe pentru lămurirea cauzei sub toate aspectele ei, respectiv pentru stabilirea realității faptelor sesizate, identificarea făptuitorilor și stabilirea condițiilor de responsabilitate penală a acestora.

În speță, raportat la starea de fapt conturată pe baza informațiilor obținute, procurorul de caz s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea infracțiunii de trafic de influență. Potrivit art. 311 C.proc.pen., în situația în care din probele administrate rezultau fapte noi sau date privind implicarea altor persoane urmărirea penală putea fi extinsă. Din examinarea procesului verbal de sesizare din oficiu din data de 07.11.2013 rezultă că suspectul Bodean Andrei s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea de către avocatul Calaișii Sorin a infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 257 alin. 1 C.pen., în forma pretinderii sumei de 15.000 de euro pentru a-și exercita influența asupra magistraților judecătorești în dosarul nr. 31563/212/2011, aflat pe rolul Curții de Apel Constanța. La data respectivă, infracțiunea de cumpărare de influență, așa cum era incriminată de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 presupunea *„promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu”*.

Prin urmare, raportat la faptele descrise în procesul verbal din data de 07.11.2013, sesizarea din oficiu doar cu privire la infracțiunea de trafic de influență este pe deplin justificată.

Prin ordonanța nr. 193/P/2013 din 10.06.2014, procurorul de caz a dispus extinderea urmăririi penale față de suspectul Calaișii Sorin sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 alin. 1 C.pen., constând în aceea că, în luna mai 2013, acesta a pretins și a primit sume de bani de la martorul Miron Ștefan, lăsându-l pe acesta să creadă că are influență asupra judecătorului Franga Zoița din cadrul Secției Penale a Curții de Apel Constanța și că o poate determina pe aceasta să dea o soluție favorabilă inculpaților în dosarul nr. 936/36/2011. În cuprinsul ordonanței se face referire la o înregistrare în mediu ambiental efectuată de către martorul Miron Ion și pusă la dispoziția organelor de urmărire penală. De altfel, chiar în declarațiile din 16 mai 2014 și respectiv 22 mai 2014, martorii Miron Ștefan și Miron Ion au descris faptele de corupție în care ar fost implicat avocatul Calaișii Sorin, în legătură cu dosarul penal nr. 936/36/2011.

Potrivit art. 290 alin. 1 și 2 și art. 289 alin. 2 C.proc.pen., denunțul este încunoștințarea despre săvârșirea unei infracțiuni, ce trebuie să cuprindă descrierea

faptei care formează obiectul sesizării, precum și indicarea făptuitorului și a mijloacelor de probă, dacă sunt cunoscute. Modalitatea în care sunt aduse la cunoștință organului judiciar faptele de corupție nu prezintă relevanță, cauza de nepedepsire prevăzută de legiuitor pentru persoanele care denunță astfel de fapte nefiind condiționată în vreun fel de forma actului juridic.

În ceea ce privește infracțiunea de cercetare abuzivă, s-a susținut că magistratul Bodean Andrei a ticluit probe nereale în procesele-verbale de sesizare din oficiu din datele de 07.11.2013 și 10.06.2014, a realizat în mod neprofesionist interceptarea și înregistrarea convorbirii în mediu ambiental în cadrul Penitenciarului Poarta Albă cu deținutul Giolacai Arsen și, respectiv, a falsificat suporturile optice cu înregistrările prezentate de Miron Ștefan fără solicitarea înregistrărilor originale ori a dispozitivelor de înregistrare și stocare gen breloc.

În ordonanța de clasare s-a reținut că, în speță, procesul-verbal întocmit de către procuror are natura juridică a unui act de sesizare și nu constituie mijloc de probă, așa cum este cazul procesului-verbal de constatare a unei infracțiuni flagrante, care cuprinde constatări directe ale organelor de urmărire penală. Prin urmare aspectele din cuprinsul procesului-verbal de sesizare din oficiu sunt supuse verificărilor prin administrarea de probe într-un cadru procesual legal.

Interceptarea și înregistrarea convorbirilor în mediu ambiental în cadrul Penitenciarului Poarta Albă cu deținutul Giolacai Arsen s-au efectuat în baza ordonanței provizorii emise de către procuror, ordonanță ce a fost supusă confirmării judecătorului. Astfel, prin ordonanța nr. 193/P/2013 din 24.12.2013, ora 11.00, s-a dispus autorizarea cu titlu provizoriu, pe o durată de 48 de ore, în intervalul 24.12.2013, orele 11:15 - 26.12.2013, orele 11:15, a înregistrărilor în mediu ambiental, având ca obiect discuțiile purtate de Calaișii Sorin și Giolacai Arsen, având ca obiect infracțiunea de trafic de influență investigată în cauză și a înregistrărilor de imagini având același obiect. În procesul-verbal din data de 24.12.2013, procurorul a atestat că operațiunea de montare a dispozitivelor tehnice în încăperea de la Penitenciarul Poarta Albă a fost realizată în intervalul orar 11:20 - 11:30, cu participarea sa.

La data de 19 mai 2014, în baza ordonanței de delegare a procurorului, comisarul Petroșan Viorel a întocmit procesul-verbal de redare a convorbirii ambientale de pe DVR PRINCO MIH CO 233702118-22557, pus la dispoziție de Miron Ștefan în data de 13 mai 2014, afirmând că ar conține convorbiri purtate de numita Bodîrlău Mihaela cu Miron Ion, Boldamîr Nivolaie, Boldamîr Adrian, Dumitru Lucica și Bălan Cristina în luna aprilie 2014. Organele de urmărire penală au aplicat în cazul acestor înregistrări dispozițiile art. 143 C.proc.pen. care se referă la consemnarea activităților de supraveghere tehnică, în Codul de procedură penală neexistând dispoziții speciale pentru înregistrările puse la dispoziție de către părți în ceea ce privește conținutul procesului-verbal sau certificarea pentru autenticitate.

Autorizarea cu titlu provizoriu a înregistrărilor în mediu ambiental având ca obiect discuțiile dintre Calaișii Sorin și Giolacai Arsen a fost dispusă de către procuror în baza art. 91¹ alin. 2 raportat la art. 91⁴ și art. 91⁵ C.proc.pen. din 1968. Spre deosebire de noul Cod de procedură penală, care în art. 141 alin. 2 cu referire la

dispozițiile art. 140 alin. 5 prevede elementele obligatorii pe care trebuie să le cuprindă ordonanța procurorului prin care se autorizează măsura de supraveghere tehnică (data, ora și locul emiterii făcând parte dintre acestea), în vechiul Cod de procedură penală, aceste mențiuni obligatorii nu erau prevăzute. Prin urmare, nefiind o condiție de validitate a ordonanței, chiar menționarea eronată de către procuror a orei emiterii nu se circumscrie unei infracțiuni.

În conformitate cu prevederile art. 139 alin. 3 C.proc.pen., înregistrările efectuate de părți sau de alte persoane constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. În vechiul Cod de procedură penală aceste înregistrări erau menționate în dispozițiile art. 91⁶. Folosirea unor astfel de înregistrări ca mijloc de probă într-un proces penal este în concordanță cu prevederile art. 53 din Constituție, care recunosc legitimitatea unor restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Deși nu necesită autorizare din partea judecătorului de drepturi și libertăți, înregistrările efectuate de părți trebuie supuse unui control de admisibilitate raportat la cerințele minime prevăzute de art. 139 alin. 3 C.proc.pen., respectiv 91⁶ C.proc.pen. din 1968. Condiția esențială de admisibilitate este aceea ca înregistrările să privească propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții, astfel încât să nu existe din perspectiva autorităților statului o încălcare a dreptului la viață privată. Mai mult, dispozițiile art. 91⁶ alin. 1 C.proc.pen. din 1968 prevedeau că înregistrările pot fi supuse expertizei la cererea procurorului sau din oficiu, admiterea acestora de către procuror ca proba în cauză nefiind condiționată de legiuitor de expertizarea lor prealabilă, ori de punerea la dispoziție a dispozitivului cu care au fost efectuate sau a suportului original. De altfel, Înalta Curte a reținut că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, în principiu, nu este interzisă folosirea în procesul penal a unei probe obținute în mod nelegal, dacă procedura, în ansamblul ei, este echitabilă, iar inculpatul a avut posibilitatea contestării ei. Prin urmare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului admite folosirea probelor nelegale în procesul penal, în anumite condiții.

În cauză, probele administrate în faza urmăririi penale au fost examinate atât de către judecătorul de cameră preliminară, cât și de către instanța de fond și cea de apel.

Cu privire la infracțiunea de influențarea declarațiilor, prev. de art. 272 alin. 1 C.pen. s-a susținut, în principal, că *„pe tot parcursul urmăririi penale, dar și a judecății cauzei penale, privind trimiterea în judecată a persoanelor vătămate Calaișii Sorin și Bodîrlău Mihaela, i-a determinat, prin promisiuni de micșorare a pedepselor și de soluționare favorabilă a cererilor formulate, pe denunțatorii Miron Ștefan, Miron Ion și Miron Vasile să-și mențină declarațiile în cursul procesului penal, astfel încât acestea să corespundă denunțului și înregistrărilor ambientale, eliberându-le atât lor personal, cât și către instanțele de judecată, Tribunalul Constanța și Curtea de Apel Constanța, adresele din datele de 22.05.2014 și din 08.04.2016, prin care s-a menționat că aceștia pot beneficia de disp. art. 19 din Legea nr. 682/2002.”*

În literatura de specialitate s-a apreciat că „*infracțiunea de cercetare abuzivă nu subzistă sub aspectul elementului material atunci când se promite celui în cauză că i se vor acorda circumstanțe atenuante dacă va fi sincer, această solicitare având un caracter legal.*” (V. Dobrinoiu, Noul Cod penal comentat). Pentru a avea semnificația unei cercetări abuzive, promisiunea trebuie să fie ilegală.

Dacă fapta a fost comisă anterior intrării în vigoare a legii noi, mai precis în etapa actelor premergătoare începerii urmăririi penale, avându-se în vedere că legea nouă nu mai incriminează cercetarea abuzivă decât după începerea urmăririi penale se poate reține amenințare sau lovire.

În ceea ce privește infracțiunea de fals intelectual, aceasta se poate săvârși în una din cele două modalități alternative: atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului sau omisiunea cu știință de a insera unele date sau împrejurări. Infracțiunea de fals intelectual presupune ca mențiunea nereală din cuprinsului actului întocmit să fie generatoare de efecte juridice prin ea însăși.

Or, în speță, mențiunile nereale din cuprinsul rechizitoriului întocmit de procuror nu sunt de natură a produce consecințe juridice prin ele însele, întrucât acestea trebuie să își regăsească suport în probele administrate.

De altfel, aspectele invocate de către persoanele vătămate au fost avute în vedere și de magistrații de la Înalta Curte de Casație și Justiție care, prin decizia penală nr. 472/A din 28.11.2016, pronunțată în dosarul nr. 4422/2/2014, în opinie majoritară, au dispus achitarea inculpatului Calăigii Sorin doar pentru o infracțiune de trafic de influență, în baza art. 16 alin. 1 lit. c C.proc.pen. Opinia separată a fost în sensul achitării inculpaților pentru toate infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată, în baza art. 16 lit. c raportat la art. 396 alin. 5 C.proc.pen., motivat de faptul că nu a existat flagrant la momentul la care se susține că inculpații au primit sumele de bani respective pentru a face trafic de influență și nu au existat nici înregistrări ambientale sau telefonice, concomitente aceluși moment. Magistratul a apreciat că singurele înregistrări efectuate în cauză s-au realizat la circa 2 ani de la presupusa comitere a faptelor de către denunțatori, persoane interesate în obținerea unor reduceri de pedepse în propriile cauze. În opinia separată, s-a mai reținut că nu există alte probe obiective, separat de declarațiile denunțatorului Miron Ștefan și ale membrilor familiei sale, declarații care nici măcar nu sunt constante, aspect ce impunea ca organul de urmărire penală și instanța de fond să privească cu mai multă exigență susținerile acestora. În aceste condiții, magistratul judecător a considerat că susținerea denunțului doar de propriile declarații ale denunțatorului, date în calitate de martor, nu este suficientă pentru a înfrânge prezumția de nevinovăție de care trebuie să se bucure un inculpat.

Punerea în mișcare a acțiunii penale, trimiterea în judecată sau condamnarea unei persoane sunt acțiuni ce dobândesc caracter penal atunci când sunt exercitate contra unei persoane nevinovate. Orice soluție pronunțată de instanță nu se poate întemeia decât pe probe legal administrate și convingătoare, așa cum a statuat și C.E.D.O. în cauza Telfner c. Austriei, scopul procesului penal fiind ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită conform vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală.

În speță, readministrarea probelor de către instanța de judecată în cadrul unui proces, cu respectarea tuturor drepturilor procesuale nu a reușit să răstoarne acuzațiile procurorilor. În cauza Toma c. României, conform jurisprudenței sale constante, Curtea a reținut că probele pot rezulta dintr-un cumul de indicii sau de prezumții neînlăturate, suficient de grave, precise și concordante.

În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că plângerea împotriva procurorilor și ofițerilor de poliție implicați în instrumentarea unei cauze finalizate cu condamnarea petentului depășește cadrul firesc de exercitare a drepturilor cetățenești, inclusiv a celui de apărare în procesul respectiv, pentru astfel de drepturi existând reglementări specifice în normele de drept procesual penal, potrivit cărora persoana nemulțumită își poate prezenta nemulțumirile privind urmărirea penală în plângeri formulate cu privire la actele de urmărire penală, precum și în căile de atac împotriva măsurilor luate sau a hotărârilor pronunțate.

În ceea ce privește săvârșirea de către numiții Miron Ion și Miron Vasile a infracțiunii de mărturie mincinoasă (fapte pentru care s-a dispus soluție de clasare prin ordonanța nr. 4412/P/2015 din data de 16.08.2016, a Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 4) s-a dispus clasarea cauzei întrucât fapta nu există. Sub aspectul săvârșirii de către numiții Miron Ion, Miron Vasile și Miron Ștefan a infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare în varianta ticluirii de probe nereale prev. de art. 268 alin. 2 C.pen., s-a dispus clasarea cauzei întrucât a intervenit prescripția.

.....

Prin ordonanța din data de 26.05.2020, la dosarul nr. 273/P/2019 al Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție a fost reunit dosarul nr. 72/P/2019 (fost nr. 195/P/2017 al Secției de urmărire penală și criminalistică).

Prin ordonanța nr. 195/P/2017 din data de 27.12.2018, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei, având ca obiect plângerea formulate de Balaican Vasile, în favoarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

În fapt, la data de 12.04.2017, sub nr. 195/P/2017, a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică plângerea formulată de numitul Balaican Vasile împotriva magistraților: Constantinescu Sorin - procuror șef serviciu în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 C.pen., abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 C.pen., fals intelectual, prev. de art. 321 C.pen. și Bodean Andrei - procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea infracțiunilor de constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 C.pen., instigare la inducerea în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 47 rap. la art. 268 alin. 2 C.pen., represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 C.pen., abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 C.pen., fals intelectual, prev. de art. 321 C.pen., precum și împotriva numitei Caragea (fostă Clement) Olimpia pentru săvârșirea infracțiunilor

de constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 C.pen. și uz de fals prev. de art. 323 C.pen.

Prin plângerea formulată, petentul Balaican Vasile a susținut că cei doi magistrați, împreună cu ofițerul de poliție, prin promisiuni, au determinat-o pe numita Caragea (fostă Clement) Olimpia să semneze un denunț privind săvârșirea unor fapte de corupție de către avocatul Balaican Vasile, iar ulterior, împreună cu aceasta ar fi ticluit probe nereale.

Prin ordonanța nr. 195/P/2017 din 25.04.2017, în cauză a fost începută urmărirea penală pentru infracțiunile de abuz în serviciu, prev. de art. 297 C.pen., fals intelectual, prev. de art. 321 C.pen., constituirea unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 C.pen. cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen.

Prin ordonanța din data de 24.04.2017, la dosarul nr. 195/P/2017 a fost reunit dosarul nr. 203/P/2017, având ca obiect sesizarea din oficiu cu privire la infracțiunile prev. de art. 26 raportat la art. 259 alin. 2 C.pen. și art. 269 C.pen.

Dosarul nr. 203/P/2017 s-a format ca urmare a disjungerii din dosarul nr. 148/P/2017, disjungere dispusă prin ordonanța din 05.04.2017.

La data de 20.03.2017, a fost înregistrată o plângere a numitului Avram Adrian prin care acesta sesiza falsificarea unei înregistrări și fapte de abuz în legătură cu instrumentarea dosarului penal nr. 7/P/2017. Din declarația acestuia din data de 30.03.2017 și din cuprinsul actelor depuse de acesta au rezultat indicii privind alte încălcări ale legii penale pentru care, la data de 05.04.2017, procurorul s-a sesizat din oficiu.

La data de 30.06.2017, sub numărul 339/P/2017, a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică plângerea formulată de numiții Avram Adrian - avocat în cadrul Baroului Constanța și Balaican Vasile - fost magistrat, împotriva magistraților: Constantinescu Sorin - procuror șef serviciu în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea infracțiunilor de fals intelectual, prev. de art. 321 C.pen., uz de fals, prev. de art. 323 C.pen. și inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen. (toate raportate la denunțătoarea Clement Olimpia); Bodean Andrei - procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea infracțiunilor de fals intelectual, prev. de art. 321 C.pen., uz de fals, prev. de art. 323 C.pen. și inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen., cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 2 C.pen. (toate raportate la denunțătoarea Clement Olimpia), fals intelectual, prev. de art. 321 C.pen. (raportat la persoana vătămată Avram Adrian) și uz de fals, prev. de art. 323 C.pen. (raportat la persoana vătămată Avram Adrian); Abagiu Vasile - procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea infracțiunii de represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 C.pen.; Zlate Nadia - procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru săvârșirea infracțiunii de omisiune a sesizării, prev. de art. 267 C.pen.

În cuprinsul plângerii, Avram Adrian a susținut că, deși în dosarul nr. 228/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție a fost audiat în calitate de suspect, din conținutul ordonanței de clasare din 08.07.2015 a constatat că a avut doar calitatea de

martor. Din actele de urmărire penală efectuate în acest dosar, precum și din cele efectuate în dosarul nr. 1680/P/2015 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța (dosar de instanță nr. 28143/212/2015) și discuțiile cu Clement Olimpia, a aflat că aceasta a formulat denunț la solicitarea procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pe baza datelor puse la dispoziție de către aceștia pentru a beneficia de prevederile art. 19 din Legea nr. 682/2002, procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție tergiversând în mod nejustificat soluționarea dosarului pentru ca aceasta să beneficieze de reducerea pedepsei. În ceea ce privește infracțiunile de fals, uz de fals și cercetare abuzivă în modalitatea ticluirii de probe, Avram Adrian a arătat că, potrivit celor relatate de către Clement Olimpia, după organizarea flagrantului, procurorii i-ar fi solicitat denunțătoarei să facă anumite mențiuni pe plicul ce fusese ridicat de la flagrant, pentru a contura săvârșirea infracțiunilor, respectiv pentru a stabili legătura între primirea sumei de bani și atribuțiile de serviciu ale procurorului Balaican Vasile, numărul dosarului pentru care pretindea intervenția și numele persoanei cercetate, respectiv Cristea Florin. S-a arătat că, la data remiterii banilor, dosarul privind pe Cristea Florian (dosarul nr. 1738/P/2012) era soluționat prin scoatere de sub urmărire penală din data de 04.02.2013, iar dosarul nr. 866/P/2009, număr menționat ulterior pe plic, o privea chiar pe numita Caragea Olimpia și era repartizat procurorului Belciug Dana.

Petentul Avram Adrian a mai susținut că, printr-o manevră dolosivă, în ziua de 17.02.2017, a fost chemat la sediul D.N.A. - Serviciul Teritorial Constanța și pus sub învinuire de către procurorul Abagiu Vasile, în dosarul nr. 7/P/2017, pentru o pretinsă faptă de influențare a declarațiilor și favorizarea făptuitorului. Pentru a i se interzice să ia legătura cu numita Caragea Olimpia (persoană ce nu ar fi avut legătură cu cauza), față de el a fost luată în mod abuziv măsura controlului judiciar.

Cu privire la magistratul Zlate Nadia - procuror de ședință în cauza având ca obiect plângerea împotriva măsurii dispuse, Avram Adrian a susținut că deși a luat cunoștință de înregistrări relevante privind activitatea infracțională a procurorilor din cadrul serviciului, înregistrări pe care le-a depus personal, procurorul nu s-a sesizat din oficiu.

Prin ordonanța din data de 05.07.2017, dosarul nr. 339/P/2017 a fost reunit la dosarul nr. 289/P/2017 al aceleiași unități. Acest din urmă dosar a fost înregistrat în baza referatului nr. 769/VIII-1/2017 din data de 30.05.2017, prin care s-a propus înregistrarea în evidențele penale ale Secției de urmărire penală și criminalistică a sesizărilor formulate de Avram Adrian la Inspekția judiciară și respectiv la Direcția Națională Anticorupție, sesizări ce au fost înaintate Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Prin ordonanța din data de 08.06.2017, în cauză a fost începută urmărirea penală în rem pentru săvârșirea infracțiunilor de fals intelectual, prev. de art. 321 C.pen., uz de fals, prev. de art. 323 C.pen., favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 C.pen., neglijență în serviciu, prev. de art. 298 C.pen. și abuz în serviciu, prev. de art. 297 C.pen.

Prin ordonanța nr. 195/P/2017 din data de 05.09.2017 s-a dispus reunirea dosarului nr. 289/P/2017 cu dosarul nr. 195/P/2017.

.....

Urmare a verificărilor efectuate, s-au stabilit următoarele:

Prin ordonanța nr. 184/P/2017 din data de 30 mai 2017, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică a dispus clasarea cauzei cu privire la infracțiunile de falsificare a unei înregistrări tehnice, prev. de art. 324 C.pen. și abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 C.pen., întrucât faptele sesizate de Avram Adrian nu se confirmă. În acest sens, cu privire la înregistrarea discuției din data de 07.12.2016, procurorul de caz a reținut că urmarea audierii acesteia nu s-au constatat „*întreruperi sau sincope în continuitatea dialogului ori a zgomotelor de fond, iar conținutul corespunde cu procesul verbal de redare întocmit de procuror*”. A mai reținut că efectuarea înregistrării cu un aparat neomologat, interpretarea pro causa a unor afirmații nu intră în sfera faptelor incriminate de legea penală, precum și faptul că martorul Dimoftache Răzvan a declarat că „*a considerat demersul lui Avram Adrian ca fiind serios, cu intenții clare de a se ajunge la o înțelegere în scopul obținerii unei soluții de achitare în dosarul de corupție*”.

Cu privire la înregistrările din 09.02.2017 și 14.02.2017, procurorul de caz nu a constatat indicii despre prelucrarea ulterioară și nici neconcordanțe cu cele redată în procesele verbale întocmite de ofițerul de poliție delegat.

Referitor la încălcarea confidențialității relației client-avocat, în cuprinsul ordonanței de clasare s-a arătat că susținerea nu are acoperire în realitate deoarece convorbirile contestate erau purtate de Avram Adrian cu Dimoftache Răzvan, persoană cu care, în cauza respectivă, nu avea raporturi reglementate de Legea nr. 51/1995.

Sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, procurorul de caz a reținut că nici măsurile de schimbare a încadrării juridice și nici măcar „erorile” asupra încadrării nu intră în sfera ilicitului penal.

În ceea ce privește măsura controlului judiciar instituită de D.N.A. - Serviciul Teritorial Constanța prin ordonanța nr. 7/P/2017 din data de 27.02.2017, procurorul a stabilit că susținerile persoanei vătămate sunt în parte reale, Caragea (fostă Clement) Olimpia nefiind implicată în dosarul de corupție respectiv, însă a reținut că măsura s-a întemeiat pe considerentul că numele acesteia a fost invocat de Avram Adrian însuși cu ocazia audierii sale la procuror, în sensul că l-ar fi abordat pentru a intermedia „o împăcare” cu Balaican Vasile într-un alt dosar, situație în care interdicția ar fi fost în interesul anchetei, pentru administrarea neviciată a probelor. S-a mai arătat că măsura controlului judiciar a fost contestată la instanța competentă, contestația fiind respinsă de judecătorul de drepturi și libertăți.

Având în vedere cele expuse rezultă că aspectele sesizate de Avram Adrian cu privire la modul de instrumentarea a dosarului nr. 7/P/2017 au făcut obiectul cercetărilor, fiind dispusă o soluție de clasare. Prin urmare, sub acest aspect, este incident principiul ne bis în idem, C.E.D.O. stabilind că art. 4 alin. 1 din Protocolul nr. 7 nu are în vedere numai o dublă condamnare, ci și o dublă urmărire pentru aceleași fapte imputate unei persoane.

Referitor la faptele sesizate de Balaican Vasile și Avram Adrian ca fiind săvârșite în legătură cu actele de urmărire penală efectuate în dosarul penal nr. 228/P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție, acestea au fost raportate atât la probele administrate, cât și la hotărârea Curții de Ape Constanța, prin care Caragea (fostă Clement) Olimpia a fost condamnată la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de denunțare calomnioasă.

Prin plângerile formulate, Balaican Vasile și Avram Adrian au susținut că organele de urmărire penală au determinat-o pe Caragea (fostă Clement) Olimpia să formuleze denunț cu privire la fapte de corupție săvârșite de magistratul Balaican Vasile, promițându-i că o vor ajuta în dosarele în care era cercetată, că aspectele consemnate de aceasta în denunțul formulat au fost dictate de procurori și că, pentru a susține acuzațiile, procurorul Bodean Andrei i-ar fi solicitat denunțătoarei să facă mențiuni suplimentare pe plicul în care au fost remiși banii cu ocazia acțiunii flagrante. S-a mai arătat că procurorul de caz ar fi tergiversat în mod intenționat soluționarea cauzei pentru a înlesni martorei denunțătoare aplicarea dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002, privind reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.

În concluziile scrise depuse în dosarul nr. 28143/212/2015, la termenul din 11.04.2017, Balaican Vasile a susținut că adresa eliberată de D.N.A. reprezintă un fals intelectual, de care a profitat Caragea Olimpia prin faptul că a generat aplicarea art. 19 din Legea nr. 682/2002. Balaican Vasile a mai arătat că „*de la data de 12.12.2013 și până la data de 04.06.2014 părerea procurorului de caz Bodean Andrei a fost de trimitere în judecată a inculpatului Balaican Vasile*”, iar „*de la această dată și până la data de 08.07.2015 părerea procurorului de caz s-a schimbat contradictoriu, în sensul emiterii ordonanței de clasare în dosarul 228/P/2013*”, în condițiile în care nu ar fi fost efectuate alte acte de urmărire penală în cauză.

În plângerea formulată la data de 29.03.2017, Balaican Vasile a susținut că numita Caragea (fostă Clement) Olimpia i-a relatat că denunțul i-ar fi fost dictat de procurorii și ofițerii de poliție din cadrul D.N.A. - Serviciul Teritorial Constanța și că adnotările de pe plic ar fi fost efectuate la solicitarea procurorului Bodean Andrei, la domiciliul său, în data de 23.12.2013.

Prin memoriul din data de 02.08.2018, Balaican Vasile a invocat lipsa de imparțialitate a procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, interpretarea tendențioasă a probelor de către aceștia și neefectuarea comunicărilor cu privire la măsurile de supraveghere dispuse în cauză.

Fiind audiată în dosarul nr. 195/P/2017 al Secției de urmărire penală și criminalistică, în data de 18 iulie 2017, Caragea (fostă Clement) Olimpia a relatat că, la începutul lunii decembrie 2013, l-a contactat pe avocatul Avram Adrian pentru a o ajuta să obțină relații privind dosarul nr. 866/P/20009 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța, iar acesta i-a spus că o trimite la magistratul procuror Balaican Vasile. A susținut că, la data de 11 decembrie 2013, s-a deplasat la sediul Parchetului, l-a contactat prin intermediul ofițerului de la poartă pe magistrat și în cadrul discuției purtate pe hol acesta i-ar fi pretins suma de 2.000 de euro pentru a-i

furniza informații despre stadiul cercetărilor în dosarul în care era cercetată și despre dosarul de circulație al soțului unei prietene. După discuțiile cu magistratul, s-a deplasat la sediul Inspectoratului de Poliție al Județului Constanța, iar ofițerul de poliție Ursa Lorin a sfătuit-o să se ducă la procurorul Bodean Andrei din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

În ceea ce privește adnotările de pe plicul în care a fost remisă suma de bani, martora a declarat că, în cadrul discuțiilor din data de 11 decembrie 2013, procurorul Balaican Vasile i-ar fi spus să menționeze pe plic numerele celor două dosare penale.

Relativ la cele ce precedă, s-a reținut că susținerile persoanelor vătămate privind întrebuintarea de către procurorii și ofițerii de poliție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție de promisiuni pentru a o determina pe martora Caragea (fostă Clement) Olimpia să formuleze un denunț și respectiv să dea declarații în care să consemneze aspecte nereale sunt infirmate chiar de către aceasta. De altfel, în dosarul nr. 1680/P/2015 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța, numita Caragea (fostă Clement) Olimpia a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare.

Din actele de urmărire penală rezultă că, prin sentința penală nr. 1075 din 29.09.2016, pronunțată în dosarul nr. 28143/212/2015, Judecătoria Constanța a condamnat-o pe Caragea (fostă Clement) Olimpia la o pedeapsă de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de denunțare calomnioasă, după ce a schimbat încadrarea juridică din inducere în eroare a organelor judiciare. Instanța a reținut că numita Caragea (fostă Clement) Olimpia a sesizat organele de urmărire penală cu privire la existența a două fapte de corupție presupus a fi comise de către procurorul Balaican Vasile din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța, știind că acestea sunt nereale și a ticluit probe în sprijinul învinuirii nedrepte, în contextul în care inculpata, cu prilejul activităților specifice în vederea prinderii în flagrant a procurorului, i-a înmânat acestuia un plic cu suma de 2.000 de euro, deși nu îi solicitase această sumă, făcându-l să creadă că hârtia ar conține numărul unui dosar penal. În considerentele hotărârii s-a reținut că *„inculpata nu a recunoscut comiterea infracțiunii reținute în sarcina sa, încercând să acrediteze ipoteze de fapt neverosimile cum ar fi faptul că procurorii din cadrul D.N.A. nu ar fi consemnat integral sesizarea inițială respectiv că înregistrarea ambianțială nu a reprodus în mod integral discuțiile cu persoana vătămată”*.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că *„puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale deci și deciziile Curții Constituționale se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta”* (decizia nr. 1/1995).

Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că beneficiază de putere de lucru judecat și considerentele unei hotărâri judecătorești care constituie susținerea necesară a dispozitivului, făcând corp comun cu acesta, doctrina statuând că aceste considerente sunt unele decisive.

Cu privire la principiul securității juridice axat pe principiul echității juridice și al puterii lucrului judecat, res judicata, aplicabile în cauza de față, Curtea

Europeană a reținut: „Unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că soluția definitivă în orice litigiu nu trebuie rediscutată” (cauza Brumărescu c. României). „Reexaminarea nu trebuie să devină un apel deghizat, iar simplul fapt că pot exista două puncte de vedere asupra problematicii respective nu este un motiv suficient pentru a rejudeca o cauză” (cauza Ryabikh împotriva Rusiei).

Prin urmare, starea de fapt ce a stat la baza hotărârii de condamnare a numitei Caragea (fostă Clement) Olimpia a intrat în autoritate de lucru judecat odată cu dispozitivul, iar magistrații ce au pronunțat hotărârea nu au stabilit vreo participatie a procurorilor în săvârșirea faptelor.

În ceea ce privește pretinsa tergiversare de către procurori a cauzei pentru ca numita Caragea (fostă Clement) Camelia să beneficieze de prevederile art. 19 din Legea nr. 682/2002, urmare a verificărilor efectuate, s-a stabilit că prin adresa nr. 228/P/2013 din 04.06.2014, la solicitarea acesteia, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Constanța i-a comunicat că, în cauză, a fost începută urmărirea penală și pusă în mișcare acțiunea penală sub aspectul săvârșirii unei infracțiuni de trafic de influență, prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen. În conținutul adresei se precizează: „Colaborarea dumneavoastră servește în mod efectiv la tragerea la răspundere penală în viitor a autorului infracțiunii respective, fără ea înlăturarea justiției penale sub acest aspect fiind serios periclitată. Prin urmare apreciem că în cauză sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 19 din Legea 682/2002.”. Practic, procurorul de caz a comunicat numitei Caragea (fostă Clement) Olimpia stadiul urmăririi penale la acel moment, subliniind importanța colaborării acesteia în ceea ce privește tragerea la răspundere penală a autorului infracțiunii și raportat la probele administrate până la acel moment a apreciat că sunt incidente prevederile art. 19 din Legea nr. 682/2002.

Prin decizia penală nr. 497/P din data de 03.06.2015, magistrații din cadrul Curții de Apel Constanța au stabilit că inculpata poate beneficia de prevederile art. 19 din Legea nr. 682/2002, raportându-se la adresa din 04.06.2014, fără a avea în vedere stadiul urmăririi penale în cauza respectivă.

Așa cum s-a arătat, raportat la jurisprudența Curții Constituționale și a instanțelor de judecată, determinantă și suficientă pentru acordarea beneficului reducerii limitelor pedepsei este acțiunea martorului de a denunța și facilita tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni grave. Mai mult, Curtea Constituțională a reținut că „ideea de bază a reglementării instituției denunțatorului este aceea că persoana fizică/juridică ce realizează denunțul are cunoștință de săvârșirea unor fapte care pot constitui infracțiune”.

În speță, prin ordonanța din data de 08.07.2015, D.N.A. - Serviciul Teritorial Constanța a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către inculpatul Balaican Vasile a infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 289 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen. și trafic de influență, prev. de art. 7 lit. b din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen., în baza art. 16 alin. 1 lit. b C.proc.pen. - fapta nu

este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de legea penală.

Persoana vătămată Balaican Vasile a avut posibilitatea de a contesta temeiul clasării prin formularea unei plângeri împotriva soluției dispuse de către procuror.

În conformitate cu prevederile art. 341 C.proc.pen., în cauzele în care s-a pus în mișcare acțiunea penală, judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art. 280 – 282, actele de urmărire penală efectuate ca încălcarea legii.

A proceda la verificarea actelor întocmite de magistrat în cauză și a formula aprecieri în legătură cu legalitatea soluției pronunțate, în afara cadrului menționat, ar echivala cu o imixtiune nejustificată în activitatea jurisdicțională și ar aduce atingere independenței magistratului în adoptarea soluției.

Având în vedere că presupusa ticluire de probe sesizată a fost săvârșită sub imperiul vechiului Cod penal, în cauză nu se poate reține infracțiunea de cercetare abuzivă, în forma prev. de art. 280 alin. 2 C.pen.

În ceea ce privește infracțiunea de fals intelectual, efectuarea unor adnotări pe plicul de la acțiunea flagrantă, adnotări de natură a crea o aparentă legătură între remiterea sumei de bani și actul de serviciu pentru care a fost remisă, nu se circumscrie acestei infracțiuni. Fapta s-ar putea circumscrie infracțiunii de abuz în serviciu, însă susținerile persoanelor vătămate nu se coroborează cu alte probe. Mai mult, chiar dacă martora ar confirma susținerile persoanelor vătămate, declarația acesteia nu ar putea fi evaluată în mod singular.

Dacă formularea denunțului era de natură a-i aduce un avantaj prin aplicarea prevederilor art. 19 din Legea nr. 682/2002, așa cum menționează chiar persoana vătămată Avram Adrian în plângerea din data de 08.03.2017, retractarea declarației cu privire la denunțul din dosarul nr. 228/P/2013 i-ar fi creat o situație favorabilă prin conturarea unei constrângeri morale.

Mai mult, deși acuză organele de urmărire penală că au întrebuițat promisiuni pentru a determina un anumit comportament al numitei Caragea (fostă Clement) Olimpia, în cuprinsul plângerii formulate numitul Avram Adrian a arătat: *„I-am promis acesteia că o voi ajuta dacă spune adevărul și îi voi transmite solicitarea acesteia domnului procuror Balaican Vasile.”*

În memoriul din data de 02.08.2018, persoana vătămată Balaican Vasile a susținut că, în primăvara anului 2018, aflându-se la Curtea de Apel Constanța împreună cu Avram Adrian, au fost abordați de către Clement Olimpia, care li s-a plâns că imobilul în care locuia în comuna Valu lui Traian a fost executat silit, că stă în gazdă și i-a rugat să o ajute cu bani de chirie. A susținut că, în situația în care i-ar fi satisfăcut doleanța, aceasta i-ar fi însoțit la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a da o declarație completă cu privire la implicarea procurorilor și ofițerilor D.N.A. în denunțul calomnios, așa cum recunoscuse în data de 02.03.2017, iar urmare a refuzului lor a afirmat că îi va cere banii de care are nevoie procurorului Bodean Andrei.

Având în vedere cele expuse, precum și declarațiile numitei Caragea (fostă Clement) Olimpia în cadrul dosarelor mai sus menționate, s-a reținut că este discutabilă credibilitatea acesteia, iar mărturia sa nu poate constitui o probă care să conducă la acuzarea procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, așa cum aceasta nu a fost valorificată nici în dosarul penal privind presupuse fapte de corupție săvârșite de către magistratul Balaican Vasile.

Modul în care magistratul interpretează și aplică legea într-o cauză dată nu este susceptibil de sancțiune penală, decât în măsura în care acesta încalcă cu știință normele de drept material și procesual, urmărind sau acceptând vătămarea gravă a unei persoane. O neregularitate a actului procedural constituie temei doar pentru formularea unor contestații/plângeri, excedând limitelor de control ale organului de urmărire penală analiza modului în care magistratul judecător interpretează și aplică normele procedurale, întrucât o asemenea analiză ar pune în discuție chiar regularitatea procesului.

Având în vedere cele expuse, s-a reținut că faptele magistraților, așa cum au fost expuse în plângerile formulate, nu se circumscriu infracțiunii de abuz în serviciu și nici infracțiunii de neglijență în serviciu.

Simpla tergiversare a unei cauze penale ori interpretarea eronată a probelor nu se circumscriu infracțiunilor de abuz în serviciu sau favorizarea făptuitorului. Pentru a fi pusă în discuție răspunderea penală a magistraților este nevoie ca magistratul să fi generat raționamente juridice cu aparență de validitate pentru a sprijini o anumită soluție, să fi introdus date străine dosarelor analizate pentru a fi modificată baza factuală sau să fi alterat date certe, preexistente și facil de decelat ale situațiilor de fapt, fără nicio justificare obiectivă. Determinarea riguroasă a procedurilor jurisdicționale este de natură a asigura respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părților, egalitatea în fața legii și tratamentul juridic nediscriminatoriu pentru toți participanții numai în condițiile respectării autonomiei și independenței magistraților.

În ceea ce privește pretinsa lipsă de imparțialitate a magistraților procurori, s-a precizat că, potrivit jurisprudenței instanței europene, imparțialitatea se definește ca fiind absența oricărei prejudecăți sau a ideilor preconcepute privitoare la soluția unui proces (C. Bârsan, Convenția europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole), însă „*un magistrat este considerat imparțial până la proba contrariului*”.

Prin decizia nr. 333/2014, reiterând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională a stabilit că imparțialitatea magistratului, ca o garanție a dreptului la un proces echitabil, poate fi apreciată într-un dublu sens: un demers subiectiv, ce tinde a determina convingerea personală a unui judecător într-o cauză anume, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate subiectivă, și un demers obiectiv, cu scopul de a determina dacă acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate obiectivă (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 1 octombrie 1982, pronunțată în Cauza Piersack împotriva Belgiei, paragraful 30). De asemenea, Curtea a reținut că imparțialitatea subiectivă este prezumată până la proba contrară, în schimb, aprecierea obiectivă a

imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 24 mai 1989, pronunțată în Cauza Hauschildt împotriva Danemarcei, paragraful 47).

În cauză, nu există indicii în sensul că procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție față de care au fost formulate plângerile penale au intenționat plăsmuirea unui dosar în vederea trimiterii în judecată a persoanelor vătămate.

Cât privește infracțiunea de inducere în eroare a organelor judiciare, sesizată ca fiind săvârșită de către magistrați procurori și judecători, precum și de către ofițerii de poliție judiciară, aceasta nu a putut fi reținută întrucât în cazul în care producerea sau ticluirea de probe nereale se realizează de către un organ de cercetare penală, de către un procuror sau de către un judecător, fapta va fi încadrată în dispozițiile art. 280 C.pen. ce incriminează infracțiunea de cercetare abuzivă, infracțiune ce a fost analizată.

Sub aspectul săvârșirii infracțiunii de omisiunea sesizării, prev. de art. 267 C.pen., potrivit căruia constituie infracțiune omisiunea funcționarului public de a sesiza organele de urmărire penală referitor la săvârșirea unor fapte penale săvârșite în legătură cu serviciul în cadrul căruia își îndeplinește sarcinile, în cauză nu s-a dispus începerea urmăririi penale în rem sub aspectul încadrării juridice, faptele fiind recalificate. Urmărirea penală a fost efectuată sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de abuz în serviciu, neglijență în serviciu și favorizarea făptuitorului.

În ceea ce privește infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat s-a dispus clasarea cauzei, întrucât punerea sub învinuire a unei persoane și ulterior inculparea acesteia pe baza declarațiilor unei persoane ce ulterior a fost condamnată pentru denunțare calomnioasă nu sunt de natură a crea o suspiciune rezonabilă privind existența unei înțelegeri între organele de cercetare penală, magistrați procurori și denunțator în sensul acuzării unei persoane știind că este nevinovată.

Așa cum s-a reținut de către Curtea Constituțională prin decizia nr. 631/2014, trăsăturile esențiale ale infracțiunii sunt prevederea faptei de legea penală (tipicitatea), caracterul nejustificat (cauzele justificative) și caracterul imputabil (cauzele de neimputabilitate). În doctrină s-a arătat că prin norma de incriminare se stabilește un model abstract al faptei, pentru a fi relevante din punct de vedere penal faptele sesizate fiind necesar a se circumscrie descrierii din norma de incriminare.

Împotriva ordonanței nr. 2354/P/2022 din 06 decembrie 2022 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică, petenții Calaișii Sorin și Lupu (Bodârlău) Mihaela au formulat plângere, care a fost soluționată prin ordonanța nr. 7/II/2/2023 din data de 18 ianuarie 2023 de procurorul șef al aceleiași unități de parchet, prin care s-a dispus respingerea acesteia, ca nefondată.

Examinând plângerea, ordonanța și actele dosarului, procurorul ierarhic superior a constatat că, în raport cu datele speței, procurorul de caz a dispus, în mod just, soluția de clasare.

Astfel, examinând ordonanța de clasare și actele dosarului, procurorul ierarhic superior a reținut că nu există niciun indiciu de natură a conduce la identificarea vreunui viciu de natură substanțială ori procedurală apt să conducă la infirmarea acesteia. Elementele existente în cuprinsul sesizării și în actele dosarului au avut aptitudinea necesară formării convingerii clare/juste a procurorului de caz, neexistând niciun element/indiciu de natură a întrezări necesitatea unei suplimentări a probațiunii (de exemplu: audieri de persoane/ridicare de înscrisuri etc). Acesta a reținut - în raport cu datele speței - o motivare vădit fundamentată în fapt și în drept, de natură a înlătura echivocul sau reformarea acesteia, a analizat toate acuzațiile aduse de către persoanele vătămate și a dispus asupra acestora.

Conform art. 103 alin. 1 C.proc.pen., „*Probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauza*”.

Corelativ fazei de urmărire penală, actul de acuzare/inculpare și ulterior, de trimitere în judecată trebuie să se conformeze dispozițiilor art. 305 alin. 3, art. 309 alin. 1, art. 327 C.proc.pen.

S-a reținut că, în cauză, nu există probe care să întrezărească o posibilă comitere a vreunei fapte penale dintre cele sesizate, astfel încât, incidența art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. a fost corect reținută, respectiv intervenirea prescripției răspunderii penale, prev. de art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen.

În literatura de specialitate, în legătură cu inexistența faptei în materialitatea ei,

s-a arătat că art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. nu este incident doar atunci când nu s-a produs nicio schimbare în realitatea obiectivă, ci se referă și la inexistența faptei pe care norma de incriminare o descrie prin *verbum regens*.

Persoanele împotriva cărora s-au formulat plângerile nu au făcut altceva decât să-și exercite atribuțiile cu care legea le-a învestit, dispunând efectuarea actelor potrivit convingerii obiective și nepărtinitoare, în acord cu principiile care guvernează desfășurarea procesului penal, neexistând nicio premisă de natura a conduce la presupunerea rezonabilă a comiterii vreunei fapte de natură penală.

A încerca repararea unor drepturi pretins lezate pe cale unei plângeri penale formulate împotriva magistraților care au dispus măsurile/soluțiile calificate drept vătămătoare, creează contextul în care se impune a se menționa că, în conformitate cu prevederile constituționale și cele ale legii privind organizarea judiciară, soluțiile dispuse de procurori și hotărârile pronunțate de judecători pot fi analizate ori cenzurate sub aspectul temeiniciei, numai în cadrul procedurii de control ierarhic jurisdicțional prevăzut de art. 340-341 C.proc.pen. (pentru procurori), respectiv doar prin căile de atac ordinare și extraordinare prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale, în ceea ce privește judecătorii. Altfel spus, în actualul sistem de drept, magistratul are libertatea de a dispune soluțiile propriei sale convingeri, formată pe baza unei analize logice, științifice și riguroase a faptelor relevate, cu respectarea principiilor legale referitoare la loialitatea administrării probelor și a aprecierii lor ca un tot unitar, neputând fi tras la răspundere pentru raționamentul logico-juridic pe care s-a bazat în soluționarea unei cauze, în lipsa dovedirii relei

credințe. Aceasta presupune aplicarea în mod greșit a legii, dispunerea de către un magistrat, conștient că greșește, a unei hotărâri evident eronate.

În același sens au fost menționate considerațiile instanței supreme care, prin decizia nr. 1925 din 24.03.2006 a stabilit că judecătorii (dar raționamentul este aplicabil întregii clase a magistraților) ce instrumentează cauzele civile sau penale nu pot fi trași la răspundere penală și/sau civilă pentru interpretările date legii, chiar dacă acestea ar fi greșite, îndreptarea oricăror eventuale erori realizându-se strict în cadrul căilor de atac prevăzute de lege, ca și decizia Curții Constituționale nr. 54/07.02.2018, potrivit căreia trebuie să existe și alte indicii care să argumenteze credința că magistratul a distorsionat legea în mod conștient, care să demonstreze că judecătorul a aplicat legea în mod eronat în deplină cunoștință de cauză.

Revenind la plângerea de față, procurorul ierarhic superior a constatat că nu există indicii, în sprijinul celor sesizate nefiind invocată decât propria convingere, derivată din nemulțumirea subiectivă a persoanei vătămate, fapt care însă nu este îndestulător pentru angajarea răspunderii penale. Etichetarea unei soluții drept ilegală, abuzivă sau coruptă, fără prezentarea niciunui element de natură a susține această calificare, nu are aptitudinea de o anchetă penală, nici de a reforma actul criticat și nici de a relua cercetarea în cauza reclamată ca fiind nelegal soluționată.

Prin urmare, în lipsa oricăror alte indicii care să arate că soluția criticată ar fi fost dată cu intenția de a încălca legea și de a decide din motive străine de cauză sau în defavoarea unei părți, adoptarea unor soluții/măsuri contrare așteptărilor persoanei vătămate în cauza indicată nu poate fi apreciată ca o conduită necorespunzătoare a procurorului/judecătorului care a dispus soluția, caracterizată prin încălcarea normelor de drept material sau procesual. Așa fiind, nu se poate susține că exercitarea în acest mod a atribuțiilor de serviciu ar intersecta sfera ilicitului penal și că am fi în prezența unor acte întocmite în mod abuziv/fals, menite a antrena răspunderea penală.

În context, s-a făcut referire la prevederile art. 5, art. 103 alin. 1, art. 280, art. 282 alin. 1, art. 336 alin. 1, art. 339 alin. 4 și 5 și art. 342 C.proc.pen., dispoziții ce constituie remedii procesuale apte a sancționa eventualele acte nelegale/abuzive/vătămătoare întocmite de către organele judiciare pe parcursul desfășurării procesului penal.

Așa fiind, procurorul ierarhic superior a constatat că soluția de clasare emisă în dosarul nr. 2354/P/2022 este legală și temeinică, motiv pentru care, plângerea a fost respinsă, ca nefondată.

Petenții Calaișii Sorin și Lupu (Bodârlău) Mihaela au formulat plângere, în condițiile prevăzute de art. 340 C.proc.pen., adresată judecătorului de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În motivarea plângerii, în esență, petentul Calaișii Sorin a susținut că, în cursul urmăririi penale în prezenta cauză, atât la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, doi procurori au efectuat acte de urmărire penală și administrat probe, care au condus la punerea în mișcare a acțiunii penale față de numiții Miron Ion, Miron Ștefan și Miron Vasile pentru

săvârșirea infracțiunilor de mărturie mincinoasă și inducerea în eroare a organelor judiciare și, totodată, începerea urmăririi penale în personam față de procurorul Bodean Andrei și comisarul Petroșan Viorel pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, cercetare abuzivă, represiune nedreaptă, influențarea declarațiilor în calitate de autor pentru procuror și în calitate de complice pentru comisarul de poliție.

În ceea ce privește descrierea faptelor și a probelor administrate față de procurorul Bodean Andrei și cms. Petroșan Viorel, petentul a precizat ca acestea sunt expuse în detaliu în considerentele ordonanței nr. 273/P/2019 din 06.06.2019 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție.

Ulterior emiterii acestei ordonanțe din data de 06.06.2019, în dosarul de urmărire penală nu s-a mai administrat vreo probă și nu s-a mai efectuat niciun act de urmărire penală, nici când dosarul s-a aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, înregistrat sub nr. 273/P/2019, nici ulterior, la Parchetul General, unde dosarul a reînregistrat sub nr. 2534/P/2022.

În opinia petentului, soluția de clasare întemeiată pe dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. (fapta nu există), față de toate persoanele și pentru toate faptele cercetate pe parcursul urmăririi penale apare ca fiind una nejustificată și nelegală.

În acest sens, s-a solicitat să se constate că nu există niciun resort juridic prin care cel de al treilea procuror care a preluat cauza, fără să mai administreze nicio probă și fără să mai efectueze niciun act de urmărire penală, a dispus această soluție diametral opusă față de aspectele constatate de ceilalți doi procurori care efectuaseră acte de urmărire penală în cauză și care au dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de denunțatori și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de funcționarii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A. - Serviciul Teritorial Constanța.

Fata de cele arătate, s-a solicitat admiterea plângerii și schimbarea temeiului de drept al soluției de clasare din art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. în cel prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. pentru denunțatorii Miron Ion și Miron Vasile (pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă) și pentru procurorul Bodean Andrei și cms. Petroșan Viorel, pentru toate faptele pentru care se începuse urmărirea penală, așa cum sunt descrise în ordonanța nr. 273/P/2019 din 06.06.2019. De asemenea, s-a solicitat să fie menținută soluția de clasare sub aspectul săvârșirii infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare cu privire la inculpații Miron Ion, Miron Vasile și Miron Ștefan.

La rândul său, petenta Lupu (Bodârlău) Mihaela a susținut, în esență, că, în anul 2014, a formulat plângeri penale împotriva denunțatorilor Miron Ion, Miron Ștefan și Miron Vasile și, ulterior, împotriva lui Bodean Andrei și Petroșan Viorel, ca urmare a faptului că, potrivit expertizelor efectuate în dosarul în care s-a dispus condamnarea sa și a petentului Calaișii Sorin, înregistrările au fost falsificate în cadrul Direcției Naționale Anticorupție. În raport de aceste expertize, s-a dispus începerea urmăririi penale.

Petenta a solicitat să fie avute în vedere declarațiile lui Miron Ștefan, Miron Vasile, Miron Ion și Miron Dănuț, care se regăsesc la dosar, cu mențiunea că Miron Ion, când a fost audiat la parchet, a declarat că a fost de față în momentul când au fost prelucrate CD-urile predate procurorului de caz Bodean Andrei și ofițerului Petroșan Viorel.

Făcând referire la cauza în care a fost trimisă în judecată, petenta Lupu (Bodârlău) Mihaela a precizat că pe tot parcursul cercetării judecătorești, în acea cauză,

și-a susținut nevinovăția, învederând că înregistrările în discuție au fost falsificate. Deoarece nu i-a fost încuviințată proba cu expertiza, a apelat la doi experți acreditați pentru realizarea unor expertize extrajudiciare, însă aceste expertize au fost înlăturate.

Deopotrivă, petenta a susținut că, după ce a formulat contestație pentru tergiversarea soluționării cauzei, dosarul a fost trimis la Parchetul General și, deși a formulat mai multe cereri (care nu se regăsesc la dosar), prin care a solicitat să i se comunice stadiul cercetărilor, nu a primit niciun răspuns la acestea, Parchetul susținând că urmărirea penală este are caracter secret, iar persoanele vătămate nu au voie să cunoască cine este procurorul de caz. În legătură cu acest din urmă aspect, petenta a învederat că pentru presă nu a fost niciodată secretă urmărirea penală, având în vedere că din mass-media a luat cunoștință de faptul că, în cauză, s-a dispus o soluție de clasare.

Concluzionând, petenta Lupu (Bodârlău) Mihaela a solicitat admiterea plângerii, având în vedere că pentru toate faptele s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale, prin raportare la deciziile Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022 și pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună schimbarea temeiului de clasare în cel prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen.

Examinând actele și lucrările dosarului, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție reține următoarele:

Cu titlu preliminar, trebuie subliniat că cererea adresată judecătorului de cameră preliminară de către persoana nemulțumită de modul în care a fost soluționată în cadrul Ministerului Public plângerea prevăzută de art. 336-339 C.proc.pen. are, între altele, natura juridică a unei căi de atac și vizează controlul judecătoresc al soluției de clasare dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu.

Această plângere, astfel cum a fost reglementată prin dispozițiile art. 341 C.proc.pen., de natură a da eficiență dispozițiilor art. 21 din Constituția României și art. 13 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, investește instanța, sub un prim aspect, cu examinarea legalității și temeiniciei ordonanței atacate.

Judecătorul de cameră preliminară examinează dacă baza factuală invocată de petent susține suspiciunile de ilicit penal, iar în cazul unui răspuns pozitiv, dacă au fost administrate probele utile pentru clarificarea bazei factuale cu care Ministerul Public a fost sesizat. În lipsa descrierii unor fapte care să scoată în evidență indicii de ilicit penal nu poate fi efectuată o urmărire penală, deoarece această procedură este rezervată exclusiv faptelor care sunt descrise de Codul penal sau legile speciale

cu dispoziții penale. Chiar dacă procurorul care examinează cauza nu este obligat să examineze faptele descrise strict în raport de încadrarea juridică dată de petent, putând da o altă încadrare juridică faptelor și chiar dacă analiza făcută de procuror este obligatorie și atunci când cel care sesizează Ministerul Public nu dă o descriere în drept acuzației sale, pentru existența unei urmăriri penale este necesar ca faptele să conțină indicii privind săvârșirea de infracțiuni. Nemulțumirea cu privire la pronunțarea unei soluții, fără descrierea unor circumstanțe din care să rezulte suspiciuni cu privire la condițiile în care acea soluție a fost adoptată, respectiv incidența unor fapte penale care să fi precedat soluția sau să fi fost concomitente cu aceasta, nu pot conduce la altă soluție decât cea prevăzută de art. 16 alin.1 lit. a C.proc.pen., fapta nu există.

Rezultă, așadar, că, sesizat cu plângerea menționată, judecătorul de cameră preliminară nu este investit cu atribuții de urmărire penală, așa încât controlul judecătoresc privește exclusiv efectuarea urmăririi penale, cu respectarea dispozițiilor legii procesuale.

În raport de concluziile pe care această examinare le impune, cu referire la lucrările din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate, judecătorul de cameră preliminară pronunță una din soluțiile prevăzute de art. 341 alin. 6, 7 și 7¹ C.proc.pen.

Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție constată că, în cauză, prin ordonanța nr. 430/P/2016 din data de 14.10.2016, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică s-a dispus începerea urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 268 alin. 2 C.pen., art. 272 C.pen., art. 280 alin. 1 și alin. 2 C.pen. și art. 297 alin. 1 C.pen., iar prin ordonanța cu același număr din 20.02.2017 a aceleiași unități de parchet s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de *Miron Ion* și *Miron Vasile*, în calitate de suspecți, pentru săvârșirea infracțiunilor de inducerea în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen. și mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 și 2 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen. și față de *Miron Ștefan* pentru săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen.

Ulterior, prin ordonanța nr. 430/P/2016 din data de 31.05.2017, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpații Miron Ion, pentru săvârșirea infracțiunilor de inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen. și mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 și 2 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen. și Miron Ștefan pentru săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen., iar prin ordonanța cu același număr din data de 23.08.2017, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul Miron Vasile, pentru săvârșirea infracțiunilor de inducere în eroare a organelor judiciare, prev. de art. 268 alin. 2 C.pen. și mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 și 2 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

Prin ordonanța nr. 430/P/2016 din 18.09.2017 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, reținându-se aceeași situație de fapt din ordonanța cu același număr din 14.10.2016, s-a dispus

extinderea urmăririi penale față de *Miron Ștefan* și cu privire la săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

În cauzele în care s-a pus în mișcare acțiunea penală, *judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art. 280-282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii și: a) respinge plângerea ca nefondată; b) admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală* (art. 341 alin. 7 pct. 2 C.proc.pen.).

Analizând legalitatea probelor administrate, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție constată că petenții *Calaigii Sorin și Lupu (Bodârlău) Mihaela* nu au invocat nulități ale actelor de urmărire penală, inclusiv cele prin care s-a administrat probatoriul în cauză.

În contextul în care judecătorul de cameră preliminară nu a constatat încălcarea vreunei prevederi legale care să atragă nulitatea vreunui act de urmărire penală, inclusiv cele prin care au fost administrate probele în cauză, iar petenții *Calaigii Sorin și Lupu (Bodârlău) Mihaela* nu au invocat o eventuală încălcare a unei dispoziții care ar fi determinat nulitatea vreunui act de urmărire penală, instanța constată că toate actele de urmărire penală au fost efectuate în condiții de legalitate.

În continuare, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție constată că soluția adoptată de Parchet este legală și temeinică, având în vedere intervenția art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. (fapta nu există), împrejurare care a determinat pronunțarea soluției de clasare a cauzei privind sesizarea formulată de petenții *Calaigii Sorin și Lupu (Bodârlău) Mihaela*, după cum urmează:

- sub aspectul săvârșirii de către suspectul *Bodean Andrei* a infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată *Calaigii Sorin*), abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată *Bodârlău Mihaela*), cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată *Calaigii Sorin*), cercetare abuzivă, prev. de art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată *Bodârlău Mihaela*), represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată *Calaigii Sorin*), represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 2 teza I C.pen. (persoană vătămată *Calaigii Sorin*), cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen., represiune nedreaptă, prev. de art. 283 alin. 2 teza I C.pen. (persoană vătămată *Calaigii Sorin*), cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.pen., influențarea declarațiilor, prev. de art. 272 alin. 1 C.pen., fals intelectual, prev. de art. 321 alin. 1 C.pen. (în referire la plângerea penală formulată de persoana vătămată *Calaigii Sorin*);

- sub aspectul săvârșirii de către suspectul *Petroșan Viorel* a infracțiunilor de complicitate la abuz în serviciu, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată *Calaigii Sorin*), complicitate la abuz în serviciu, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. (persoană vătămată *Bodârlău Mihaela*), complicitate la cercetare abuzivă, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată *Calaigii Sorin*) și complicitate

la cercetare abuzivă, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 280 alin. 2 C.pen. (persoană vătămată Bodîrlău Mihaela);

- sub aspectul săvârșirii de către inculpații *Miron Ion* și *Miron Vasile* a infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 și 2 C.pen., întrucât fapta nu există.

Judecătorul de cameră preliminară reține că nemulțumirea unui justițiabil cu privire la modul de soluționare a unui litigiu, nu poate conduce, *de plano*, la prezumția existenței unei fapte de natură penală, activitatea fiecăruia dintre participanții la înlăptuirea actului de justiție fiind supusă cenzurii controlului prin exercitarea căilor ordinare sau extraordinare de atac sau al organului abilitat cu cercetarea conduitei profesionale.

Petenții Calaișii Sorin și Lupu (Bodârlău) Mihaela au formulat o singură critică cu privire la soluția de clasare, solicitând schimbarea temeiului de drept al soluției din art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. în cel reglementat de art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. pentru denunțatorii Miron Ion și Miron Vasile, pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă și pentru procurorul Bodean Andrei și cms. Petroșan Viorel, pentru toate faptele pentru care s-a început urmărirea penală.

În ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, petenții au susținut că Bodean Andrei, în calitate de procuror de caz, cu intenție, a încălcat principiul loialității administrării probelor prin exercitarea de presiuni asupra martorului Giolacai Arsen; a emis adresa nr. 37/P/2014 din data de 22.05.2014 către Curtea de Apel Constanța (în care atesta că inculpații Miron Vasile și Miron Ion au colaborat cu Direcția Națională Anticorupție în dosarul nr. 37/P/2014, deși aceștia nu formulaseră niciun denunț în acest dosar, nu era pusă în mișcare acțiunea penală și nu era începută urmărirea penală în personam, ceea ce le-a permis celor doi să beneficieze de facilitatea reducerii pedepsei); s-a sesizat din oficiu (la data de 10.06.2014) cu privire la împrăjurarea că din conținutul unei înregistrări în mediu ambiental, efectuată de martorul Miron Ion, având ca obiect o discuție purtată cu persoana vătămată, în calitate de avocat, rezulta că, în luna mai 2013, aceasta ar fi pretins și primit sume de bani de la Miron Ștefan, tatăl martorului, lăsându-l pe acesta să creadă că avea influență asupra judecătorului Frangu Zoița din cadrul Secției Penale a Curții de Apel Constanța, astfel încât să o determine pe aceasta din urmă să dea o soluție favorabilă inculpaților în dosarul nr. 936/36/2011, fără a efectua nicio verificare cu privire la această bănuială; nu s-a sesizat din oficiu și cu privire la infracțiunea de cumpărare de influență de care erau bănuși denunțatorii și față de care nu a fost adoptată nicio soluție prin actul final (rechizitoriu).

Judecătorul de cameră preliminară constată că aspectele sesizate de petenți, menționate anterior, nu constituie fapte de natură penală. Împrăjurarea că petenții au fost nemulțumiți de măsurile și soluțiile dispuse de procuror nu poate să conducă la concluzia că a fost săvârșită infracțiunea sesizată, atâta timp cât magistratul Bodean Andrei a acționat în cadrul atribuțiilor de serviciu cu bună-credință și în considerarea principiului legalității.

Independența procurorului în efectuarea urmăririi penale – consacrată legislativ de art. 68 alin. 2 din Legea nr. 304/2022 (art. 64 alin. 2 în Legea nr.

304/2004) – presupune, printre altele, ca acesta să nu fie supus unor acțiuni de tragere la răspundere penală întemeiate exclusiv pe soluțiile dispuse în cauzele instrumentate. Aceasta deoarece, prin specificul raporturilor asupra cărora statuează, soluțiile procurorului sunt permanent susceptibile de a provoca nemulțumirea ori suspiciunea, iar declanșarea unei anchete penale, ca urmare a simplei cereri a părților, ar lipsi de conținut dispozițiile ce garantează statutul procurorului și independența sa (*Î.C.C.J., Secția penală, încheierea nr. 456/2020*).

Potrivit art. 132 alin. 1 din Constituție și Legii nr. 304/2022, procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, soluționând dosarele cu care sunt investiți prin pronunțarea soluțiilor pe care le consideră legale și temeinice, în raport de probele administrate. Activitatea judiciară are ca principiu fundamental independența magistraților care contribuie la înfăptuirea actului de justiție și aceasta se manifestă în posibilitatea conferită acestora de a soluționa cauza potrivit propriei conștiințe, respectiv prin impunerea propriului mod de interpretare a mijloacelor de probă administrate, fără necesitatea de a se supune unui algoritm special instituit în acest sens. În consecință, în lipsa indicării unor circumstanțe ilicite de adoptare a soluției sau unui mod contrar cu legea de administrare a probelor, urmărite de către procurori în administrarea probelor, nu va exista ilicit penal.

În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, procurorii trebuie să aplice legea la anumite situații de fapt date. Această activitate presupune un proces amplu, care cuprinde mai multe etape, respectiv de stabilire pe baza de probe a situației de fapt supusă actului de justiție, de interpretare a dispozițiilor legale și, în final, de identificare și aplicare a dispoziției legale la cazul concret.

Toate actele procurorilor sunt supuse controlului procurorului ierarhic superior, soluțiile fiind supuse și controlului instanței de judecată, iar măsurile dispuse și hotărârile pronunțate de instanțele de judecată sunt supuse controlului instanței superioare, prin intermediul căilor de atac prevăzute de lege. În fiecare dintre aceste etape, orice persoană interesată poate formula critici cu privire la legalitatea și temeinicia soluției atacate, acesta fiind așadar singurul cadru prevăzut de lege în care poate fi analizată legalitatea și temeinicia soluțiilor date de magistrați.

În plus, trebuie evidențiat faptul că în cadrul unei cercetări penale desfășurată față de un magistrat sub aspectul săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu serviciul nu se poate analiza legalitatea și temeinicia măsurilor dispuse sau soluțiilor date de acesta. Organul de urmărire penală nu are atribuții de control al soluțiilor pronunțate de magistrați, dacă nu apar indicii privind săvârșirea de infracțiuni și este vorba doar de desfășurarea unei activități normale de judecată. Sesizarea sa cu o plângere penală îndreptată împotriva unui magistrat nu este de natură a-l investi cu atribuții de control al soluțiilor pronunțate, dacă circumstanțele adoptării soluțiilor respective, astfel cum sunt descrise de petent, nu probează indicii privind existența ilicitului penal, întrucât scopul cercetării penale nu îl constituie analiza legalității și temeiniciei unei soluții - acest rol revenind exclusiv organelor de control judiciar competente, prevăzute de lege - ci identificarea, dincolo de această soluție, a unui

act de conduită al magistratului contrar atribuțiilor de serviciu, act care să se înscrie în *verbum regens* indicat în norma de incriminare, și care, uneori, poate avea influențe asupra unei soluții pronunțate de acesta.

Conform jurisprudenței instanței supreme: „În ce privește activitatea magistraților, atribuțiile lor de serviciu se circumscriu soluționării cauzelor cu care sunt învestiți, respectiv interpretării și aplicării dispozițiilor legale, în acord cu principiile dreptului substanțial și ale celui procedural, eventualele erori apărute în acest proces de interpretare și aplicare a legii neechivalând cu o exercitare abuzivă a atribuțiilor de serviciu, în sensul legii penale, ele putând fi îndreptate în urma exercitării căilor de atac prevăzute de lege în fiecare caz în parte, aceasta fiind de altfel și justificarea existenței lor.

În acest context, s-a constatat că nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac în limitele recunoscute de lege, neputându-se obține o suplimentare a gradelor de jurisdicție prin promovarea unei plângeri penale împotriva magistratului (magistraților) care au soluționat cauza, instanțele și parchetele fiind suverane în a aprecia atât probatoriul administrat în cauză, cât și textele de lege care sunt aplicabile, dându-le interpretarea pe care o consideră corespunzătoare, iar soluțiile pronunțate de acestea nu echivalează cu exercitarea atribuțiilor ce le revin potrivit legii magistraților și prin urmare nu pot conduce prin ele însele, la reținerea unor infracțiuni de abuz în serviciu; răspunderea penală a magistraților poate fi pusă în discuție, cu referire la infracțiunea analizată, numai în situațiile în care aceștia și-au exercitat funcția cu rea-credință, adică au cunoscut caracterul vădit al acțiunilor lor, urmărind sau acceptând vătămarea intereselor legale ale unei persoane.” (Î.C.C.J., Completul de 9 judecători, decizia penală nr. 270/2011).

Judecătorul de cameră preliminară constată că, în cauză, conduita intimatului procuror Bodean Andrei se înscrie în exercițiul atribuțiilor specifice funcției judiciare deținute, derivate atât din normele ce reglementează statutul lui, cât și din dispozițiile procesual-penale ce disciplinează procedurile judiciare în care acesta a acționat.

În privința susținerii petenților, în sensul că procurorul s-a sesizat din oficiu (la data de 10.06.2014) cu privire la împrejurarea că din conținutul unei înregistrări în mediu ambiental, efectuată de martorul Miron Ion, având ca obiect o discuție purtată cu persoana vătămată, în calitate de avocat, rezulta că, în luna mai 2013, aceasta ar fi pretins și primit sume de bani de la Miron Ștefan, tatăl martorului, lăsându-l pe acesta să creadă că avea influență asupra judecătorului Frangu Zoîța din cadrul Secției Penale a Curții de Apel Constanța, astfel încât să o determine pe aceasta din urmă să dea o soluție favorabilă inculpaților în dosarul nr. 936/36/2011, fără a efectua nicio verificare cu privire la această bănuială și nu s-a sesizat din oficiu și cu privire la infracțiunea de cumpărare de influență de care erau bănuși denunțatorii și față de care nu a fost adoptată nicio soluție prin actul final (rechizitoriu), judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție reține că, potrivit art. 305 alin. 1 C.proc.pen., când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală

dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită, iar conform alin. 3 al aceluiași articol, când există probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și nu există vreunul dintre cazurile prevăzute de art.16 alin. 1 C.proc.pen., organul de urmărire penală dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de aceasta, care dobândește calitatea de suspect. Așadar, atât prevederile menționate anterior, cât și cele ale art. 294 C.proc.pen. recunosc organelor de urmărire penală competența de a evalua, încă din faza inițială a anchetei, atât măsura în care faptele reclamate corespund, formal, tiparului legal de incriminare, cât și eventuala incidență a unui caz de împiedicare a exercitării acțiunii penale, prevăzut de art. 16 C.proc.pen., concluzia acestei evaluări urmând a se reflecta în soluțiile dispuse.

Drept urmare, în lipsa unor acțiuni sau activități subsumate conduitei interzise de norma de incriminare, este incident cazul prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen., soluția de clasare dispusă cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, prevăzută de art. 297 alin. 1 C.pen., fiind legală.

Referitor la infracțiunea de cercetare abuzivă, petenții au susținut că magistratul Bodean Andrei a ticluit probe nereale în procesele-verbale de sesizare din oficiu din datele de 07.11.2013 și 10.06.2014, a realizat în mod neprofesionist interceptarea și înregistrarea convorbirii în mediu ambiental în cadrul Penitenciarului Poarta Albă cu deținutul Giolacai Arsen și, respectiv, a falsificat suporturile optice cu înregistrările prezentate de Miron Ștefan fără solicitarea înregistrărilor originale ori a dispozitivelor de înregistrare și stocare gen breloc.

Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție reține că împrejurările menționate în cuprinsul proceselor-verbale de sesizare din oficiu sunt supuse verificărilor prin administrarea de probe într-un cadru procesual legal, procesele-verbale având natura juridică a unor acte de sesizare, neputând constitui mijloace de probă.

În privința interceptării și înregistrării convorbirilor în mediu ambiental în cadrul Penitenciarului Poarta Albă cu deținutul Giolacai Arsen, din actele dosarului a rezultat că acestea s-au efectuat în baza ordonanței provizorii emise de către procuror (nr. 193/P/2013 din 24.12.2013, ora 11.00), prin care s-a dispus autorizarea cu titlu provizoriu, pe o durată de 48 de ore, în intervalul 24.12.2013, orele 11:15 - 26.12.2013, orele 11:15, a înregistrărilor în mediu ambiental, având ca obiect discuțiile purtate de Calaișii Sorin și Giolacai Arsen, având ca obiect infracțiunea de trafic de influență investigată în cauză și a înregistrărilor de imagini având același obiect, ordonanță ce a fost supusă confirmării judecătorului. Procurorul a atestat că operațiunea de montare a dispozitivelor tehnice în încăperea de la Penitenciarul Poarta Albă a fost realizată în intervalul orar 11:20 - 11:30, cu participarea sa (procesul-verbal din data de 24.12.2013).

Referitor la înregistrările puse la dispoziție de Miron Ștefan, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție constată că, astfel cum rezultă din actele dosarului, la data de 19 mai 2014, în baza ordonanței de delegare a procurorului, comisarul Petroșan Viorel a întocmit procesul-verbal de redare a convorbirii ambientale de pe DVR PRINCO MIH CO 233702118-22557,

pus la dispoziție de Miron Ștefan în data de 13 mai 2014, afirmând că ar conține convorbiri purtate de numita Bodîrlău Mihaela cu Miron Ion, Boldamîr Nivolaie, Boldamîr Adrian, Dumitru Lucica și Bălan Cristina în luna aprilie 2014. Organele de urmărire penală au aplicat în cazul acestor înregistrări dispozițiile art. 143 C.proc.pen. care se referă la consemnarea activităților de supraveghere tehnică.

Relativ la cele ce precedă, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție constată că și soluția de clasare dispusă cu privire la infracțiunea de cercetarea abuzivă, prevăzută de art. 280 alin. 2 C.pen., în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen., este legală și temeinică, constatându-se inexistența faptei pe care o descrie verbum regens în norma de incriminare.

Privitor la infracțiunea de influențarea declarațiilor, prev. de art. 272 alin. 1 C.pen., petenții au susținut, în principal, că *pe tot parcursul urmăririi penale, dar și a judecării cauzei penale, privind trimiterea în judecată a persoanelor vătămate Calaișii Sorin și Bodîrlău Mihaela, procurorul Bodean Andrei i-a determinat pe denunțatorii Miron Ștefan, Miron Ion și Miron Vasile, prin promisiuni de micșorare a pedepselor și de soluționare favorabilă a cererilor formulate, să-și mențină declarațiile în cursul procesului penal, astfel încât acestea să corespundă denunțului și înregistrărilor ambientale, eliberându-le atât lor personal, cât și către instanțele de judecată, Tribunalul Constanța și Curtea de Apel Constanța, adresele din datele de 22.05.2014 și din 08.04.2016, prin care s-a menționat că aceștia pot beneficia de dispozițiile art. 19 din Legea nr. 682/2002.*

Conform dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002, „*Persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1, și care a comis o infracțiune gravă, iar înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecării denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege*”.

Instituția reglementată art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată are natura juridică a unei cauze legale speciale de reducere a pedepsei, cu caracter personal, a cărei aplicabilitate este condiționată de îndeplinirea cumulativă a anumitor cerințe. În situația în care procurorul apreciază că ar fi incidente dispozițiile art. 19 din Legea nr. 682/2002 cu privire la un anumit inculpat, care are calitatea de denunțator, poate emite o adresă în sensul că acesta poate beneficia de prevederile indicate.

Aplicarea beneficiului dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 față de inculpatul care are calitatea de denunțator urmează, însă, să fie evaluată de instanță, care analizează dacă sunt întrunite cumulativ condițiile de aplicare a textului.

Așadar, în raport cu împrejurările invocate de petenți, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție constată că nu există niciun minim de elemente care să încadreze aspectele sesizate de petenți în actul de conduită incriminat de dispozițiile art. 272 alin. 1 C.pen.

Referitor la infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 321 alin. 1 C.pen., petenții au susținut că procurorul Bodean Andrei a atestat împrejurări de fapt

necorespunzătoare adevărului în rechizitoriul nr. 193/P/2013 din 04.07.2014 a Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Constanța.

Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție reține că atestarea unor împrejurări de fapt necorespunzătoare adevărului din cuprinsului actului întocmit trebuie să fie generatoare de efecte juridice. În cauză, mențiunile nereale din cuprinsul rechizitoriului întocmit de procuror nu sunt de natură să producă consecințe juridice prin ele însele, acestea trebuind să își regăsească suport în probele administrate, aspectele invocate de petenți fiind avute în vedere de Înalta Curte de Casație și Justiție la momentul soluționării dosarului nr. 4422/2/2014.

Drept urmare, neputându-se constata existența faptei pe care o descrie verbum regens în norma de incriminare prevăzută de art. 321 alin. 1 C.pen., este legală și temeinică soluția de clasare dispusă cu privire la infracțiunea de fals intelectual, în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen.

În privința infracțiunii de represiune nedreaptă, prevăzută de art. 283 alin. 1 și alin. 2 teza I C.pen., petenții au susținut că *procurorul Bodean Andrei a pus în mișcare acțiunea penală față de persoana vătămată Calaișii Sorin prin ordonanța nr. 193/P/2013 din 10.06.2014 pentru comiterea a trei infracțiuni de trafic de influență, prev. de art. 6 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 291 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen. și a dispus trimiterea în judecată a acesteia, știind că este nevinovată, iar prin ordonanța nr. 193/P/2013 din 10.06.2014 a dispus măsura preventivă a reținerii persoanei vătămate Calaișii Sorin pe o durată de 24 ore, începând cu data de 10.06.2014, ora 18,10 până la 11.06.2014, ora 18,10. Deopotrivă, s-a susținut că prin rechizitoriul nr. 193/P/2013 din data de 04.07.2014 s-a dispus trimiterea în judecată a persoanei vătămate Calaișii Sorin pentru săvârșirea celor trei infracțiuni de trafic de influență, știind că este nevinovat, acuzare bazată pe probe tichuite de procuror împreună cu martorii Miron Ștefan, Miron Ion și Miron Vasile.*

Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție reține că, dispozițiile art. 309 C.proc.pen. prevăd că *acțiunea penală se pune în mișcare de procuror, prin ordonanță, în cursul urmăririi penale, când acesta constată că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul dintre cazurile de împiedicare prevăzute la art. 16 alin. (1). Totodată, conform prevederilor art. 327 lit. a C.proc.pen., atunci când constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă și există probele necesare și legal administrate, procurorul: a) emite rechizitoriu prin care dispune trimiterea în judecată, dacă din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de inculpat și că acesta răspunde penal (...).*

Astfel cum s-a arătat anterior, independența procurorului în efectuarea urmăririi penale – consacrată legislativ de art. 68 alin. 2 din Legea nr. 304/2002 (art. 64 alin. 2 în Legea nr. 304/2004) – presupune, printre altele, ca acesta să nu fie supus unor acțiuni de tragere la răspundere penală întemeiate exclusiv pe soluțiile dispuse în cauzele instrumentate.

Procurorul își desfășoară activitatea în temeiul legii, iar soluțiile pronunțate pot fi verificate și desființate prin intermediul căilor legale de atac. Desfășurarea activității de jurisdicție nu poate fi concepută fără independența și autonomia celor care realizează sau îndeplinesc justiția, principiu înscris în Constituție și Statutul magistraților.

Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție constată că, în urma cercetărilor efectuate în cauză, nu au rezultat elemente care să încadreze împrejurările sesizate de petenți în actele de conduită incriminate de art. 283 alin. 1 și alin. 2 teza I C.pen.

Relativ la cele ce precedă, judecătorul de cameră preliminară constată că este legală și temeinică și soluția de clasare, dispusă în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen., cu privire la presupusele fapte săvârșite de suspectul *Petroșan Viorel*, sub forma de participatie a complicității (două infracțiuni de abuz în serviciu, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 297 alin. 1 C.pen. și două infracțiuni de cercetare abuzivă, prev. de art. 48 alin. 1 C.pen. raportat la art. 280 alin. 2 C.pen.), întrucât faptele nu există.

În ceea ce privește săvârșirea de către numiții Miron Ion și Miron Vasile a infracțiunii de mărturie mincinoasă judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție constată că este legală și temeinică soluția de clasare, dispusă în temeiul art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen., întrucât fapta nu există, având în vedere că prin ordonanța nr. 4412/P/2015 din 16.08.2016, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 a dispus clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de mărturie mincinoasă, întrucât fapta nu există, iar plângerea formulată împotriva acestei soluții, la procurorul ierarhic, a fost respinsă prin ordonanța nr. 81/II-1/2016 din data de 23.12.2016.

Pentru considerentele expuse, având în vedere că din actele dosarului nu rezultă existența vreunei fapte penale, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție va respinge, ca nefondată, plângerea formulată de petenții *Calaișii Sorin* și *Lupu (Bodârlău) Mihaela* împotriva ordonanței nr. 2354/P/2022 din 06 decembrie 2022 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire penală și criminalistică, menținută prin ordonanța nr. 7/II/2/2023 din 18 ianuarie 2023 a procurorului șef al aceleiași unități de parchet.

Conform dispozițiilor art. 275 alin. 2 C.proc.pen., vor fi obligați petenții la plata sumei de câte 50 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Respinge, ca nefondată, plângerea formulată de **petenții Calaișii Sorin și Lupu (Bodârlău) Mihaela** împotriva ordonanței nr. 2354/P/2022 din 06 decembrie 2022 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire

penală și criminalistică, menținută prin ordonanța nr. 7/II/2/2023 din 18 ianuarie 2023 a procurorului șef al aceleiași unități de parchet.

Obligă petenții la plata sumei de câte 50 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Definitivă.

Pronunțată în camera de consiliu, astăzi, 04 aprilie 2023.

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Lavinia Valeria Lefterache

MAGISTRAT-ASISTENT,

Mihaela Ivănuș

Red./tehnored. M. Iv.

2 exemplare

E.A. 06 Iunie 2023

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO